

Poetaren ustetan, gizakiok amets egiteko sortuak gara; baina, bizitzeko organu egokien faltan, finean, hegan egin nahi luketen arrainak baino ez gara. Hegan egin nahi genukeen arrainak... Hala ere, nork jakin, agian liburuak eskaintzen digu hegaldatzeko organu ezinbesteko hori: Umberto Ecoeren esanetan, diren eta ez diren asmakizunen artean, liburua dugu osoena eta orotarikoena, sua edo gupila gertatu ziren bezala. Alabaina, beharbada guk geuk aingurak ipintzen dizkiogu geure buruari. Edo harresiak. Edo lakioak. Edota kaiolak, Gasteizko Unamuno institutuko graffitigileak zirriboratu bezala:

*Buruan txoriak dauzkadala diozue,
baina zuen kaiolak baino nahiago ditut nik.*

Zer pentsa eta zer sentitua ematen duten hitzak dira. Nire sentitzen ditudanak. Durduzagarriak zaizkidanak. Edonola ere, ziur nago, aurten, Urruzuno lehiaketa kuttun honetan irabazle suertatu zaretenok, elefanteak ez, baina zaldiak sentitu dituzuela. Ziur nago, halaber, bakarren batek elefanteen neurriko hutsunea —edo zama— nabaritu duela bere ilusioa zapuzturik ikustean, baina gogoan izan sarritan arkakusoen antzeko aldea egoten dela lan irabazlearen eta galtzailearen artean. Eta epaimahaiko lagunontzat ez dela batere erraza bat nabarmentzea. Edonola ere, denoi ala denoi ere elefante gutxi, eta zaldi eta inurri asko opa dizkizuet. Edo ez. Agian nire desioa zehaztu beharrean nago: bizi, bizi zuen elefanteak, zuen zaldiak eta inurriak, guztiak; bizi, gozatu, nozitu, eta hegaldatu letretan eta eleetan. Eta kontaguzue gero.

Patxi Zubizarreta

Eusko Jaurlaritzaren Argitalpen Zerbitzu Nagusia
Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco

ISBN: 978-84-457-3599-2

2021eko Urruzuno literatur lehiaketako irudiaren egilea: Alots Arregi Izagirre

2021eko Urruzuno literatur lehiaketako lan irabazleen bilduma

sagastiberri

2021

literatur lehiaketa

URRUZUNO

URRUZUNO

literatur lehiaketa

2021

POESIA A

Ekaitz Martín Pérez
Uxue Pérez Mugika
Ander Villacián Crespo
Irati Eizaguirre Otegui
Nahia Urteaga López

POESIA B

Maddi Agirre Epelde
Leyre Rivera Cuevas
Maddi Guraya
Izaro Sánchez Azcarate
Irati Oskoz Egiguren

PROSA A

Maider Eraunzetamurgil Elustondo
Onintze Arrastia Mauleón
Txomin Valverde Costa
Xuban Senar Usandizaga
Maider Zugasti Rodríguez

PROSA B

June Aiestaran Iparragirre
Nahia Iturbe Orbegozo
Unax Muniozguren Alonso
Oihana Fernández de Larrinoa Ibarbia
Naia Urtaran Bilbao

irakaskuntza ertainetako

Urruzuno

literatur lehiaketa 2021

LAN SARITUEN BILDUMA

HEZKUNTZA SAILA

Eusko Jaurlaritzaren Argitalpen Zerbitzu Nagusia

Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco

Vitoria-Gasteiz, 2021

Lan honen bibliografia-erregistroa Eusko Jaurlaritzako Liburutegi Nagusiaren katalogoa aurki daiteke: https://www.katalogoak.euskadi.eus/cgi-bin_q81a/abnetclp?SUBC=VEJ/J0001

Argitaraldia: 1.a, 2021eko uztaila

Ale-kopurua: 1.700 ale

© Euskal Autonomia Erkidegoko Administrazioa
Hezkuntza Saila

Internet: www.euskadi.eus

Prestatzaileak: Itxaso Hierro, Ibon Olaziregi eta Maitane Izagirre

Azaleko ilustrazioa: Alots Arregi

Azalaren diseinua: Oihana Pagola

Argitaratzailea: Eusko Jaurlaritzaren Argitalpen Zerbitzu Nagusia
Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco
Donostia-San Sebastián, 1 - 01010 Vitoria-Gasteiz

Fotokonposizioa eta inprimategia: Printek, S.A.L.

ISBN: 978-84-457-3599-2

Lege-gordailua: LG G 405-2021

AURKIBIDEA

Sarrera		7
Hitzaurrea: Elefante eleak poeta gazte bati idatziak	<i>Patxi Zubizarreta</i>	11
Poesia: A maila		19
Boterearen dantza amaigabea . . .	<i>Ekaitz Martín Pérez</i>	21
Loredien maitalea	<i>Uxue Pérez Mugika</i>	27
Ez-lekuak	<i>Ander Villacián Crespo</i>	33
Hego doinua	<i>Irati Eizaguirre Otegui</i>	39
Ohe zurian	<i>Nahia Urteaga López</i>	45
Poesia: B maila		51
Portzelanazko panpina	<i>Maddi Agirre Epelde</i>	53
Nire bizitzako mamuek zure izena daukate	<i>Leyre Rivera Cuevas</i>	59
Korrika bizian amildegirutzen den urpekaria	<i>Maddi Guraya</i>	65
Jakin-mina	<i>Izaro Sánchez Azcarate</i>	71
Aukeratzten ez diren bidaiak . . .	<i>Irati Oskoz Egiguren</i>	77

Prosa: A maila		83
Eppur si muove	<i>Maider Eraunzetamurgil Elustondo</i> ..	85
Izarrak zeruan	<i>Onintze Arrastia Mauleón</i>	97
240 segundo	<i>Txomin Valverde Costa</i>	111
Hesitik haratago	<i>Xuban Senar Usandizaga</i>	121
Gutun klandestinoa	<i>Maider Zugasti Rodríguez</i>	133
Prosa: B maila		141
Mendekuen fabrika	<i>June Aiestaran Iparragirre</i>	143
Beirazko esfera	<i>Nahia Iturbe Orbegozo</i>	151
Ilargiaren eskuetan	<i>Unax Muniozguren Alonso</i>	159
Odolkiak ordainetan	<i>Oihana Fdez de Larrinoa Ibarbia</i> ..	171
Heriotza Gorria	<i>Nahia Urtaran Bilbao</i>	181
Urruzunotarrak 1986-2021		187

SARRERA

1986an abiatu zen Urruzuno literatur lehiaketa eta ordutik, urterik huts egin gabe, irakurtzeko eta idazteko zaletasuna duten euskal gazteen topaleku izan da. Hogeita hamasei urte bete dira lehenengo ediziotik, eta askoz gehiago betetzeko asmo sendoarekin jarraitzen dugu, gainera.

Liburu honen azken orrietan duzu, irakurle, urte hauetan guztietan urruzunotar izan direnen zerrenda. Bostehunetik gora dira dagoeneko horrelako “titulua” lortu dutenak. Zerrendako batzuek dagoeneko bikoiztu dute irabazle izan zireneko adina. Ez da, bada, txantxetako lehiaketak urte hauetan egin duen ibilbidea. Han eta hemen azaltzen zaizkigu garai bateko kimu berri haiek gaurko kazetaritzan, gaurko literaturako izenetan. Kimu loratuak dira haiek, irakurle; kimu berriak, liburuan barrena dastatuko dituzunak.

Urtero bezala, berariaz goraiatu nahi dugu idazle gazte hauetako bakoitzaren irakasle-trebatzailea. Irakasle fin horren lan isila eta eraginkorra dago gaztetxo idazlearen atzean. Berezko iaioitasuna ez da gehienetan nahikoa izaten

idazle berriak sortzeko. Landu, trebatu eta aberastu egin behar izaten da berezko hori.

Eta zuk, Urruzunoko parte-hartzaile ez irabazlea, ez etsi! Agian epaimahai honek ez du asmatu zure barnean daramazuna ikusten. Agian, oraingoan ez duzu asmatu zure hori kanporatzen. Beharbada, trebetasun apur baten kontua da. Guztiok dugu zer esana; guztion zer esanak du garrantzia; guztiok gara gai, esan nahi duguna esateko; guztiok gara gai, gainera, hori era duin, zuzen eta, zergatik ez, literarioan egiteko. Topikoa litzateke orain esatea “saiatu berriro”, eta topiko erdiarekin nahikoa da: “saiatu” besterik ez.

Aipa ditzagun aurtengo datuak. Epaimahaia aipatu nahi dugu lehenik. Literaturaz jantziak diren pertsona hauen lankidetzatza izan dugu aurtengo epaimahaian:

Gari Berasaluze
Peru Iparragirre
Goiatz Labandibar
Jasone Osoro
Patxi Zubizarreta

Parte-hartzeari dagokionez, 2021. urte honetan 342 lan jaso dira: A mailan, 168 prosan eta 26 poesian; B mailan, berriz, 119 hitz lauz eta 29 olerkian. Parte-hartzaileetako %74,6 neskak izan dira, eta %25,4 mutilak.

Dakizuen bezala, ekimenak dituen 20 bikaintasun-aipamenak lau ataletan banatzen dira, parte-hartze kopuruak azaltzerakoan aipatu diren bi arlo eta bi mailatan: bosna, atal bakoitzean.

Aipamendunek irailean egingo den bost eguneko literatur egonaldian hartuko dute parte.

Sagastiberri sailean epaimahaiak emandako lehentasun-ordenan argitaratzen dira lanak, eta liburua eskola guztietara eta parte-hartzaile guztien etxera bidaltzen da.

Liburuaren bukaeran *urruzunotarren zerrenda* jarri dugu. 1986tik 2021era bitartean irabazle izan diren guztiak jasotzen ditu, abizenen araberrako alfabeto-ordenan. Lanen izenburuez gain, zein urtetako liburuan argitaratu ziren azaltzen du, lanak errazago bilatu eta erosoago erabiltzeko.

Azkenik, zorionik beroenak eman nahi dizkizuegu aipamendunoi. Eskerrik zintzoenak parte hartzaile guztiei, eta epaimahaian kide izan ditugunoi eta, bereziki, ondoko aitzin solasa idatzi duen Patxi Zubizarretari.

Liburuko idazleak poztuko dira, irakurle zaren horrek lan hauek maitekiro eta arretaz irakurtzen badituzu. Irakasle, erabil ezazu liburua zure ikasleen artean irakurtzeko eta idazteko zaletasuna zabaltzeko. Irakurle, edonor zarela ere, irakur ezazu liburua, gazte batzuen ilusioaren eta sormenaren ispilutzat hartuz. Euskaltzale, irakur ezazu itxaropenez euskararen fruitu apal eta duin hau.

“IRAKUR NAZAZU, ERABIL NAZAZU”, deiadarka datorkizu liburua.

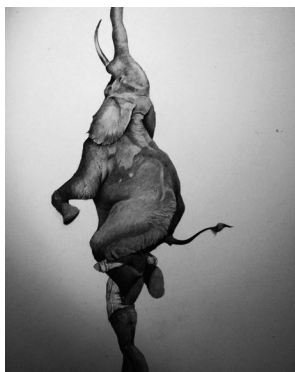
Euskara Zerbitzua

Elefante eleak poeta gazte bati idatziak

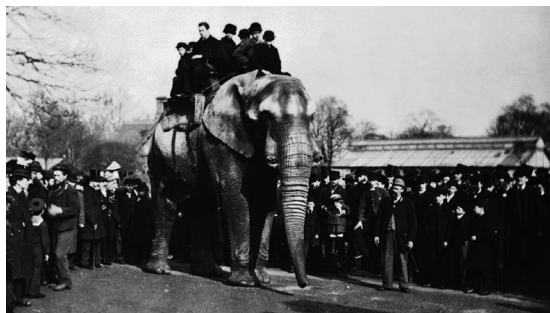
Patxi Zubizarreta

«Jakingo banu, esango nizuke nor naizen. Batzuetan arkakuso, besteetan elefante. Jakingo banu, esango nizuke zer atsegin dudan gehien: batzuetan irakurri, besteetan idatzi.» Ez dira nire hitzak, baina nire sentitzen ditut. «Jakingo banu, esango nizuke nire izena: gauetan Mari, goizetan Asun.» Bai, Mariasun Landarenak dira nire hitzok.

Eta hitz horiek badute antzik mundua nolabait ere laburbiltzen duen poema batekin, hau ere oso nire: «Penak elefanteak dira, eta bizkarrera igotzen zaizkizu. Pozak zaldiak dira, eta oinei eragiten diete. Amodioa inurriak dira, eta gorputz osora zabaltzen zaizkizu». Bai, Juan Kruz Igerabiderenak dira nire hitzok.

Egia esatera, elefantearen irudia ere oso nire sentitzen dut. Beharbada memoriaren metafora delako, eta gaur egun memoria erabat gutxietsia dagoelako. Edo beharbada Atilak eta enparauek gerrarako piztia indartsu gisa ere erabili zutelako. Edo beharbada, kontrara, zirkoetan animalia mantso gisa erakusten zutelako. Baikei, elefanteak ere mundua laburbildu dezake...

Diotenez, India urruneko sei pertsona jakintsuk elefantea nolakoa den jakin nahi izan zuten; baina, itsuak izaki, animalia ukimenaren bitartez ezagutu beharrean gertatu ziren. Hala bada, lehenengo hurbildu zitzaion, eta talka egin zuen ugaztunaren bizkar zabal eta gogorraren kontra; orduan pentsatu zuen: ‘Badakit, horma bat da’; bigarrenak letaginak haztatu zizkion eta, hain zorrotz eta biribilak iruditurik, pentsatu zuen: ‘Badakit, lantza bat da’; hirugarrenak, animaliaaren tronpa bihurria ukitu bezain laster, larriduraz hots egin zuen: ‘Badakit, suge bat da!’; laugarrenak, eskuak elefantearen belaunetan pausatutik, esan zuen: ‘Badakit, zuhaitz bat da’; bosgarrenak belarriak ukitu zizkion, eta esan zuen: ‘Badakit, haizemaile bat da’; seigarrenak isats kulunkaria laztandu, eta esan zuen: ‘Badakit, soka bat da’. Eta nork bere iritzia osatu zuelarik, nor nori moko, elefanteari buruzko eztabaidan hasi ziren.

Halakoxea erretalitatea ere, eta mundua, zeren, funtsean, anitzak eta askotarikoak baitira bizitzari begiratzeko moldeak eta ikuspuntuak. Nondik begiratzen zaien. Askorentzat, bizitzak arrisku izaten jarraitzen du, eta horma, eta harresi; askorentzat, bizitza natura baino gehiago elefantearen koloreko porlana da; baina gatazka ere izan daiteke, edo jolasa, eta abarren abarra. Literaturari dagokionean, horma epopeia izan daiteke, edo ipuina lantza, edo fabula sugea, edo zuhaitza nobela, edo eskutitza haizemailea, edota soka biografia. Baina genero horiek guztiak sarritan bereizezinak izaten dira, bata bestearen barnean agertu ohi zaizkigu, obra berean nahas-mahas. Eta paradoxikoa izan daiteke, baina gertatu ohi da, elefantea aurrez aurre izan arren, begien bistan izanagatik ikusezina gertatzea, kristalezkoa balitz bezala, eta halakoetan haren presentziaz ez jabetzea, harik eta alimaleko animaliarekin talka egiten dugun arte. Literaturan ere anitzak eta askotarikoak baitira bizitzari begiratzeko moldeak eta ikuspuntuak. Zenbat buru, hainbat aburu, hainbat sorburu. Nolako begia, halako egia.

Bitxia da, baina J.K. Rowling-ek hain zuzen ere *The Elephant Housen* idatzi zituen Harry Potter-en istorio-misterioak, Edinburgon. Argia eta gasa ordaintzeko nahikoa dirurik ez, antza, eta seme-alabek eskola amaitutakoan, hara biltzen ziren guztiak, etxeko lanak egiteko eta nobelak idazteko. Rowling pobrea zen orduan eta pakidermorik astunena sentitu bide zen ez hamar ez hamaika, baizik eta hamabi argialetxeren ezezkoa jaso zuenean; baina Erresuma Batuko emakumerik aberatsenetakoa dugu gaur egun, erregina bera baino aberatsagoa. Idazle britaniarrak seguruenik gogoan zuen Rilke poeta gazte bati emandako aholkua: «Kanpoko erantzunen zain egon beharrean,

begiratu zeure barrenera, eta idazteko grina sortzen zaizun hondo-hondoraino» (*Briefe an einen jungen Dichter & Poeta gazte bati idatziak*).

Elefante txori-bihotza liburuan Mariasun Landak aitortu zigun bera, izan, elefante bat dela, eta Mukanda Kikungarekin Parisko zoora joan zenean egin zuela deskubrimendu hori. Adiskide kongotarrak orduan, aitorpenarekin harritu ez, eta erantsi zuen: ‘Bai, elefante emea zara, baina kolo-kolo txoriaren bihotza daukazu’.

Eta bitxia da, baina Rilke ere Mariasun Landaren antzera mintzatu zitzaigun. Poetaren ustetan, gizakiok amets egiteko sortuak gara; baina, bizitzeko organu egokien faltan, finean, hegan egin nahi luketen arrainak baino ez gara. Hegan egin nahi genukeen arrainak... Hala ere, nork jakin, agian liburuak eskaintzen digu hegaldatzeko organu ezinbesteko hori: Umberto Ecoeren esanetan, diren eta ez diren asmakizunen artean, liburua dugu osoena eta orotarikoena, sua edo gurpila gertatu ziren bezala. Alabaina, beharbada

guk geuk aingurak ipintzen dizkiogu geure buruari. Edo harresiak. Edo lakioak. Edota kaiolak, Gasteizko Unamuno institutuko grafittigileak zirriboratu bezala:

*Buruan txoriak dauzkadala diozue,
baina zuen kaiolak baino nahiago ditut nik.*

Zer pentsa eta zer sentitua ematen duten hitzak dira. Nire sentitzen ditudanak. Durduzagarriak zaizkidanak. Edonola ere, ziur nago, aurtan, Urruzuno lehiaketa kuttun honetan irabazle suertatu zaretenok, elefanteak ez, baina zaldiak sentitu dituzuela. Ziur nago, halaber, bakarren batek elefanteen neurriko hutsunea —edo zama— nabaritu duela bere ilusioa zapuzturik ikustean, baina gogoan izan sarritan arkakusoen antzeko aldea egoten dela lan irabazlearen eta galtzailearen artean. Eta epaimahaiko lagunontzat ez dela batere erraza bat nabarmentzea. Edonola ere, denoi ala denoi ere elefante gutxi, eta zaldi eta inurri asko opa dizkizuet. Edo ez. Agian nire desioa zehaztu beharrean nago: bizi, bizi zuen elefanteak, zuen zaldiak eta inurriak, guztiak; bizi, gozatu, nozitu, eta hegaldatu letretan eta eleetan. Eta kontaiguzue gero.

Patxi Zubizarreta, 2021

POESIA A maila

Batxilergoak
Erdi Mailako Heziketa Zikloak

Boterearen dantza amaigabea

Ekaitz Martín Pérez
Gernika BHI
Gernika-Lumo

Tik-tak, tik-tak, tik-tak...
Denbora aurrera doa...
Tik-tak, tik-tak, tik-tak...

“Botereak ez du hutsunea onartzen, beti betetzen da
zerbaitekin:

Jainkoekin, ideologiekin, istorioekin edota agintariek.
Ez dago tronu hutsik.”

Utz iezadazu neure burua aurkezten.
Hemendik nabilt orain dela mendeetatik,
baina ez dut ez izen, ez goitizen.

Bertan nengoen traditu zutenean Zesarra,
hogeita hiru zenbatu nituen sastadak,
hura bai bere aurpegiaren nekusan ikara.

Bertan nengoen traditu zutenean Salbadorea,
kaletik arrastaka galdu zuen ohorea,
eta gurutzeari entzun zekiokkeen deitorea.

Bertan nengoen Erroma sutan zegoela,
enperadoreak etzanda ikusirik,
umeak erredurekin ihesian zebiltzala.

Nire izena jakin nahi izanez gero,
ez ezazu nigandik askorik espero,
ez galdetu nora noan ezta nondik natorren,
nire erantzuna ez baita izango batere dotore,
adi! Kontatuko dizut gero zer datorren...

Bertan nengoen Europara heldu zenean izurri asiarra,
abadeek predikatzen zuten salbazioa lortu nahian,
herrietan hiltzen zebiltzala, bai gazte eta bai zaharrak.

Bertan nengoen gudara zihoanean herria,
erregeek asmatutako erlijioa jarraituz,
salbatu nahi baitzuten beraien bizia.

Bertan nengoen aurkitu zenean Mundu Berria,
gogoratzen ditut itsasoaren erasoaldiak,
eta behin gabiako zelatariak botatako irrintzia.

Nire izena jakin nahi izanez gero,
ez ezazu nigandik askorik espero,
ez galdetu nora noan ezta nondik natorren,
nire erantzuna ez baita izango batere dotore,
adi! Kontatuko dizut gero zer datorren...

Bertan nengoen hasi zenean hedatzen ezagutza,
eta erregeei izua sartu zitzaientean gorputzean,
ikusi baitzuten bukatzeaz zegoela herriaren esklabutza.

Bertan nengoen hil zutenean errege frantsesa,
“askatasuna” izan arren beraien lema,
erregearen ostean etorri ziren milaka hileta.

Bertan nengoen langileek lor zezaten duintasuna,
laburragoa izan zedin beraien laneguna,
erreguek behingoz izan zezaten erantzuna.

Nire izena jakin nahi izanez gero,
ez ezazu nigandik askorik espero,
ez galdetu nora noan ezta nondik natorren,
nire erantzuna ez baita izango batere dotore,
adi! Kontatuko dizut gero zer datorren...

Moskutik nenbilen egoera aldatzeko unean,
errege-etxean sartu eta tsarra hartu genuen,
herritarrek bukatu nahi zuten enperadorea.

Tankean igo nintzen blitzkrieg-aren garaian,
milioiak izan ziren hildakoak eta batailak,
urte horietan guztiz belztu zen paisaia.

Gogoratzen dut gertatutakoa Hiroshiman,
hodei artean Heriotza azaldu zen, eta,
istant batean joan ziren ehun mila arima.

Hortik aurrera badakizu zer datorren.
Kubatarren haserrea eta Munduaren ikara,
tirokatutako presidentea eta Ilargirako bidaia,
“I have a dream...” eta zapalduen matxinada,
harresi baten erorketa eta bloke baten beherakada,
zentral baten leherketa eta heriotza nuklearra,
Interneten sorrera eta distantzia ororen amaia,
bi dorreen eraispena eta mendekuaren indarra,
zomorro asiarraren agerpena; eta zu.

Zu, istorio honen parte;
zu, ziklo honen parte;
zu, beste txotxongilo bat.

Denbora aurrera doa eta zuk ezin asmatu,
istorio honetan erruduna nor den,
urtez urte eta mendez mende,
istorioa errepikatzen da amaigabe,
eta ezin izango duzu zure patua aldatu,
baitzara boterearen dantzaren parte.

Loredien maitalea

Uxue Pérez Mugika

Beasain BHI

Beasain

EZ DA MALKORIK

Hotzen herrian jaio nintzen
itzalen herrian.

Biktima isilduen herrian
negarrik ez den herrian.

Ahul sentitzeagatik
biktima.

Sentitzeagatik
hauskor.

Eta ez, ez gara hauskorrak
gordeak gaude

gotor.

Koadrikulatu
markatu
solido
karratu

Jaio nintzen herri goibel honetan ez da malkorik.
Eta ez banaiz hemendarra?

KATE MOTZEAN

Mugitu zaitezke
agindutakoa besterik ez.

Askatasun desira
puztuz
kateak irmo du jarraitzen.
Bultzada bakoitzeko tente.
Bultzada bakoitzeko
hauskaitz.

Baina hasiko dira kate-begiak herdoiltzen
bultzadak indartzen,
askatasuna helmuga.
Indarra areagotuz

Hautsiko da katea
eta ihes
urrutira ihes
egingo du.
Ezagutuko ditu
erratuko du
biziko du.

Eta sorterriaz oroitzean
lotu zuten kateak sentituko ditu azalean.

KATARSIA

Korapiloa matrailezurrean
arnas estua
arnas gogorra.
Entzun nahi ez den arnasa.
Begiak urtuz
amorrua solido
arnas bortitza.

Eta biriketara ongi iristen ez den airea
eztarrian kateaturik.
Ez gora ez behera.
Eta negarra,
malkoak borborka.

Zu ere korapilatuta
gorputz atal guztiak besarkatu nahian
amorruek eragindako beroak ihes egin ez dezan.

Beroa sentitzeko
nolabait.
Joango da beroa lurrintzen
eta hotzikarak gorputzean zehar zabaltzen
arnasa lasaitzen
arnasa isiltzen
azala leuntzen
airea igarotzen
Baina eztarriko korapiloak bertan dirau,
estu.

Eta hotza.
Itzuliko da hotza.
Bakanduko dira malkoak
eta indartuko asmoak.

LOREDIEN MAITALEA

Hotzen herrian jaio nintzen
itzalen herrian.
Mugitu zaitezke
agindutakoa besterik ez.
Eta eztarriko korapiloak bertan dirau,
estu.
Ihes betea zilegi balitz.

Ez-lekuak

Ander Villacián Crespo
Botikazar BHI
Bilbo

Hiriko zabalgunetara gerturaten naizen bakoitzean
neure buruari itauntzen diot betiko galdera berbera:
hain ezberdinak al gara?

Non dago nire eta euren anatomiaren
arteko aldea?
Nire hazpegietako zeinek oihukatzen du:
NI EZ NAIZ HEMENGOA

Apika nire begiek ez dute haien
urdintasuna antzeratzen
edo irribarreak sortzen du tragedia;
Nik ez ditut ondo lerrokatutako
perlazko hortzak,
erakusleihu batean jar zitekeen
hortzeria.

Ihardespena aldiz, nire konplexuetatik asago,
izen atzerritarreko dendak dituzten kaleetatik at
datzalako susmoa daukat.
Ez naizela ni hirigunean
jasotzen ditudan begiraden
erruduna,
nire barruek baitakite

nolakoa den nire janzkera,
zertan ezberdintzen garen
hemengo eta hangoak.

Gutxitan izaten dut
arrotza izango bainintzan
begiratzen nauten pertsonekin
mintzatzeko paradarik
eta haiek, letania baten parean,
justiziaren eta klase-borrokaren omenez
galdekatu nahiko nituzke:

Zergatik?
Zergatik heure klasismoak pozoitzen du
heure diskurtsoa?
Izan ere, ba al dakik nola heltzen den
gure bizitokira?
Zeuok araokaturiko kaiolara?

Ba al dakik nola konjugatzen diren
aditzak,
geroa ezagutzen ez duen herrialdean?
Sikiera, ohartu al haiz gure auzoek nozitutako
narriaduraz / bazterketaz / etsipenaz?

Txirotasuna aberatsek,
faltsuki izendaturiko lehen munduak
asmaturiko berba bat da.
Guk ez dakigu zer den pobrezia,
bai, ordea hotzegiak diren maindireak,
zaindu ezin diren bizitzak
eta iluntasuna, betiereko iluntasuna.

Hemen inork ez du ezagutzen
Chicagoko eskola, eskasiaren muga
ezartzen duten bizar txuriko tipo trajedunak.
Aitzitik, badakigu nolakoa den
andeaturiko hiriaren begitartea.

Guk geuk zaintzen dugu
gure munduaren puska
eta abandonuaren olatu erraldoiak
sortutako suntsipena,
utzitako lohia,
umeez harea-gazteluak eraikitzeko
erabiltzen zituzten jostailuzko kubotxoekin
xukatzen saiatzen gara.

Artean auzoak bere nortasunari deitso,
baina alferrikakoa da eskuetako ahurretan
ura gordetzea.
Alferrikakoa da gure gerra,
baina pentsamendu hori ekidin ohi dut
nire indarrak ez agortzearren.
Alferrikakoa da seguruenik,
zuek hemengo errealitatea ezagutzen
ez duzuen bitartean,
paisaiaren bihotzak zeharkaturiko taketa
ermamiekin ukitzen ez baduzue.

Bazterketak kinaturiko zauriak larruan geratu baitzaizkigu
zizelkaturik,
eta xakitzen gaituzten ezberdintasun ikusezinek
bizia inarrosi digute.

Askok atzendutako lekua
leku izaten darrai?

Hego doinua

Irati Eizaguirre Otegui

Lizardi BHI

Zarautz

Luma urdin-gorridun,
txori moko-beltza,
berea inguruko,
ibaien jabetza.

Ur-txori, Makinista,
Anil-txori, Martinete,
edo Kulaberde,
Martin arrantzale.

...

Txorrotxio alaia,
kantuan arina,
hori biziz jantzia,
kanarioa anaia.

Arbi-txori, Berderoi,
Txirribirri edo,
baita Txarraskala,
da Txirriskala.

...

Luma beltz, berde, hori,
beti abeslari,
kumetzean lotsati,
neguko hegazti.

Haltz-txoria, Kolika,
eta baita Kolina,
Ddiriña edo Ttorroa,
da gure Tarina.

Basoa bizileku,
eta hazi jatun,
zomorroa amorratu,
pin-pin ohiko kantu.

Artatxori, Neguta,
Pintxan edo Pinpin,
Pintzote, Elur-txori,
edota Pintzana.

...

Mokoa beltz, sendoa,
hegazti zuri beltz,
noizbehinka urdindua,
lau urtarotakoa.

Deitua Pika, Fita,
Pikaraza, Mika,
edo baita Marika,
berdin-berdin Pita.

...

Moko fin zorrotzeko,
“errege ttipia”,
ezkutaturik ozen,
kantuan jarraitzen.

Pettittarrege, Epetx,
Aiñarrepitterra,
Errepetita, Txepetx,
edo Erregetxopit.

Urdin, gorri, zurixka,
hegalari trebe,
lokatz kabi egile,
intsektu jakile.

Azpizuri, Ainara,
Elai, Enabera,
ezaguna Enara,
edota Ainhia.

...

Izatez guztiz beltza,
kolore deigarri,
moko laranja, hori,
hegalari handi.

Martizozo, Tordo,
Zozobeltz, Xoxo,
Zozoar, Zozoeme,
denak dira Zozo.

...

Moko luze, zorrotza,
hegazti marroixka,
ertaina da izatez,
zangoluzea jaiotzez.

Batzuetan Oilitsu,
bestetan Azai,
toki hartan Oiligor,
hemen da Oilagor.

Bularraldea gorri,
jaioa chiztari
zizare zein intsektu,
elikagai iturri.

Txantxango, Papagorri,
Txindor, Antxogorri,
bera da Txantxangorri,
eta Anttonpapargorri.

Ohe zurian

Nahia Urteaga López

Lauro Ikastola

Loiu

Basoko hosto galdua
Haizeak gidatutako ur-tanta
Tximista iheskorra
Hori al naiz ni?
Auskalo.

Astigar zorabiatua
Argi-izpi ahaltsua
Korapilatutako sustraia
Hori al naiz ni?
Nork daki.

Nork daki zer
Nork daki nola, nor, noiz
Ezjakintasun honetan dakidan bakarra
nire hitzen jarioa nirea dela da.
Nire sentimenduen islada.

Hortaz, bidezkoa iruditzen zaidana
nire sentimenduen errotik hitz egitea da.
Nire ametsak itzultzea.
Aurpegi-estalkia kentzea.
Pentsamenduen zentzua puskatzea.
Labur esanda,
ni neu izatea.

Ni neu izatea...
Erreza dirudi,
hitzak askatu
aske idatzi...
Baina ideien mihiseak amildegi itxura dauka.
Dena erortzen da,
dena desagertzen da.
Ez dago ezer zehatzik.
Tatxoiak bakarrik.
Tatxoiak, tatxoiak
eta tatxoi gehiago.

Hala ere, honek ez nau harritzen.
Gure hitzak gure pentsamenduen adierazle dira
eta nireak, nola ez, lausoak dira,
laino arteko itzal goibelak.
Azken urte hauetako beldurraren aztarna galduak.
Horma zuri hauen artean elikatu ditudanak.
Nire bizitza purtzila irudikatzen dutenak.

Hemen, gauza ugari oldozten ditut eta aldi berean,
batere ez.
Gauza batzuk gehiegi hausnartzen ditut eta beste batzuk,
batere ez.
Ez dut goiargirik inon aurkitzen,
ez iluntasunaren distiran ez argitasunaren itzalean.
Batzuetan, neure garunak ez ote duen liburu baten itxura
izango galdetzen diot neure buruari.
Moztutako orriak dituen liburu baten itxura, hain zuzen.
Osatugabea.
Urruneko izarren inguruan dauden zulo beltzen antzera.

Ez dakit zertan pentsatu.
Haurtzaroko urteetan,
urte osasuntsuetan,
urte alaietan...
Iraganeko egunetan.
Zeukan denbora agortu zuen iragan horretan.

Orainaldia da gelditzen zaidan bakarra
baina, noiz arte?
Denbora ez da mugagabea
eta hemen nago ni, galduta.
Ez dakit ezta zer sentitu.

Bat-batean nire odola izoztu egin da
eta begiak urtu.

Bat-batean bere falta somatu dut
“Zerutik begira al dago? Nitaz harro al dago?”
Erantzunik gabeko galderak.
Gelditzen zaidan bakarra harrotasuna da.
Bere izena gogoratzearen harrotasuna
Bere lurringaia usaintzearen harrotasuna
Lau horma hauen artean berriro “Maite zaitut”
oihukatzearen harrotasuna.

Bat-batean nire giharrek adrenalina gaindosi bat jaso dute.
Momentu batez, zorionsua izatea lortu dut.
Buruhausterik gabeko haur hura naiz.
Irribarre egiteari beldurrik ez diona.

Bat-batean lotsa desagertu da.
Bakarrik gelditu naiz.
Nire sentimenduekin jolasean.
Pentsamenduen bidez deabruarekin ituna sinatzen.

Bat-batean hil egin naiz.
Hil egin gara.
Ospitaleko txistua konstantea da.
“Pi” iraunkorra,
ez bizitza bezalakoa.
Hura mugatua da.
Altxor engainakorra da.
Guztien artean laburrena.

POESIA. B maila

DBHko 3. eta 4. kurtsuak

Portzelanazko panpina

Maddi Agirre Epelde
Armentia Ikastola
Vitoria-Gasteiz

Lehen txinparta, lehen zantzua,
lehen malkoa, izua.
Gela zuriaren erdian,
lorez jositako umea.
Dena da berdea,
esperantzaren kolorea.
Bada zerbait, bada bizia,
iluntasunean argia?
Mina eta ezina,
nire portzelanazko panpina.

Bigarren txinparta, bigarren zantzua,
bigarren malkoa, izua.
Gela zuriaren erdian,
zuritzen hasi da umea.
Zuri, zuri, geroz eta zuriago.
Ahul dago.
Eta berdea?
Non da esperantzaren kolorea?
Egoera gordina,
nire portzelanazko panpina.

Hirugarren txinparta, hirugarren zantzua,
hirugarren malkoa, izua.
Gela zuriaren erdian,
geldi dago umea.
Bizia eta heriotza,

oraindik taupadaka du bihotza.
Entzuten al duzu
arnasaren hotsa?
Hautsa bezain arina,
nire portzelanazko panpina.

Laugarren txinparta, laugarren zantzua,
laugarren malkoa, izua.
Jendez jositako gela zuriaren erdian,
lo dago umea.
Negarra eta irria,
azkarregi igaro ote da bizia?
Esku zimurtuak hartu du esku leuna,
kontaktu hotza, iluna.
Aditu, gelditu,
segadak soldadu gehiegi ditu.
Zuritasun zikina,
nire portzelanazko panpina.

Azken txinparta, azken zantzua,
azken malkoa, izua.
Gela zuriaren erdian,
ez dago umerik.
Joan da bizia, joan da jendea,
izara zuri batek estali du umea.
Malkoa bihurtu da erreka,
sentimenduak errenka.
Mina eta ezina...
Non dago nire portzelanazko panpina?

**Nire bizitzako mamuek zure izena
daukate**

Leyre Rivera Cuevas
Santa María Ikastetxea-Marianistas
Vitoria-Gasteiz

EKLIPSE

Zurekin ulertu nuen ni eguzkia eta zu ilargia zinela
Gure historia kontatzeko ez zela
Eta zure deabruak oraindik nire atzetik datozela
Begiak ixtean zure aurpegia ikusten dut
Sufrimendua eragin zidan aurpegiak
Zuk bizitza beste modu batean ikusten lagundu zenidan
Eta horrela berriro ikustea nahi ez dudalako
Bakarrik zu nire ondotik joatea nahi dut

ZURE MAMUA

Txoriak kantan
Zugan pentsatzen
Gure abestia entzuten
Zure begiak imajinatzen
Zure usaina nire sudurrean berriro agertzen
Nirekin zaudela oraindik irudikatzen

BEGIEN HIZKUNTZA

Biharamunean elkar ikusiko dugu
Ez pentsa ahaztu zaidala
Itsaslabarrera joango gara
Olatuak harrien kontra ikustera
Zure begiak nire begietan berriro sentitzera

BIZITZARAKO PASAHITZA

Agian bizitza ez da hain konplexua
Eta behar dugun bakarria irribarre egitea da
Segurtasun-gabeziak desagertu arte
Eta momentu horretan benetan zer nolako pertsona garen
ezagutzea

OROITZAPEN APURTUAK

Zure begiak itsasoan ikusten ditut
Zerura begira esperantza berreskuratzeko ahalmena
ikusten dut
Zer egin genuen gaizki ez dut aurkitzen
Zutaz edo nitaz edo nortaz hitz egin
Baina orain ez dut ezta zure itzala ikusten
Zure presentzia sentitzen
Gure argazkia bakarrik geratzen zait
Eta elkarrekin bizi genuena berriro sentitzera eramaten nau
Azkenean bizi genuena ipuin bat zen
Irakaspena ekartzen zuena
Berriro gertatu behar ez zena irakatsi zidana

2 NORTASUN AURPEGI 1

Nik ezagutzen dudan pertsona gogoratzeko
Eta zure benetako nortasuna ez ikusteko
Nirekin izan zinen bezala gogoratzea gustatzen zait
Esaten zenidan guztia
Sentitzen nuen guztia
Gezur bat izan ez zela nire burua konbentzitzeko

ZER DA POESIA?

Zer da poesia?

Pentsatzen gabiltza begietara begiratzen garen bitartean

Asko gustatzen zaizkidan zure begi marroiei begira

Edo faltan botatzen ditudanak nirekin ez zaudenean

Zein urduri jartzen naizen nire begi urdinak gustatzen

zaizkizula esaten didazunean

Hain sakon begiratzea zure arima nirearekin nahasten

dudala

Zure begiak nire begietan

Gure arnasak nahasten uztea

Eta gure bihotz taupadak erritmo berean sentitzea

Hori gertatzen denean konturatzen naiz

Poesia zu zarela

Korrika bizian amildegiratzen den urpekaria

Maddi Guraya
Ander Deuna Ikastola
Sopela

Gure nahiak, beldurrak eta laztanak bideak dira,
txikitan osatutako hareazko gazteluak bezalakoak;
amaigabeak, ilusioz eta ausardiaz beterikoak...
Txikitan denak dira betetzen errazagoak. Bizi dugunerako,
beldur gutxi ditugu, halere; eta ditugun gutxiak
irudimen-bultzadek gaintitzen dizkigute.

Okerreko bidetik bagoaz, aldiz,
edo grabitateak gehiegi erakartzen bagaitu,
olatuek botako dituzte gure aire-gazteluak,
lausotuko dira -logikaren izenean- gure irrikak,
ez dugu izango itsasoaren hegian
dantzan egoteko aukerarik.
Dena “horrela” denean,
inork ez du ipar-orratzen beharrik.

Nortzuk garen eta zertara gatozen jakin gabe,
KORRIKA gara hasiko.
Gelditu gabe, pentsatu gabe,
inertziak gaitu eramango;
KORRIKA gaitu eramango
beti amorratuta,
beti azkar,
bizi garen buruko beharren gela karratu horretaraino.

Han, begiak itxi eta esna ametsetan,
gazteluak, hondartzak eta argia gogoratuz bizi gara;
horretara ohitu gara,
oroitzera, akordatzera, konformatzera...
Eta, bat-batean, buruan eztanda:
“Izan zirelako, ba al gara?”
Ez, esna ametsetan egon arren, libre ez gara;
badatorkigu, orduan, iraganeko zama.

Eta begiak irekitzean,
gu ez gaude askatasun-amildegian,
baizik eta inurriak bezala errotuak lanean,
toki batetik bestera,
goitik hasi eta behera,
aurrekoari jarraituz osatzen dugun katean.
Kilometro antzuak bildumatzen ditugu horrela,
jomuga bidea bera baino gehiago baloratzen denean.

Ertzak borobiltzea izan liteke gakoa,
ziztatzen gaituena ezabatzekoa;
bada, puntu bat dugulako helmuga,
ez dugu osotasuna ikusten.
Plano horretan dudak eta kezkek dira gure ikaskide,
baina galdua eta noraezean daude haiek ere.
Maleta txiki eta pisutsu bat dugu, beraz, bidaide;
iparrak noiz benetako nahia adieraziko duen zaintzaile.

Zoritxarrez, grabitateak ez digu oreka malgutzen utziko,
eta dena hankaz gora jarritz gero,
ez gaitu eutsiko.

Lurrera errotu beharko ditugu pozak,
lau hormen artean gorde beharko dugu
itsasoaren handitasuna,
ur gaziaren kolorea dastatuz,
ahal dugun heinean,
BIZItzen saiatu nahi badugu.

Horrela, libertateak itoko ez bagaitu,
ikas dezagun, itsasgora honetan gaudela,
URPEKARIAK bezala arnasari eusten.
Inperfektuak izanik, ez perfektuak izan nahiez,
jarrai dezagun BIZITZEN,
ez KORRIKA, ez bizirauten,
baizik eta,
ahal den guztietan,
zoriontasunaren hegian murgiltzen.

Jakin-mina

Izaro Sánchez Azcarate
Askatasuna BHI
Burlata

Jakin- mina
Oso maite nuen ostadarra
eskolan esan zidaten arte
zela zeruko hodeien negarra
kolore guzti horien parte.
Horrek egin ninduen suntsitu.
Behar al du ortzia pizteko
bertako laino orok sufritu?
Noiztik poza minaren menpeko?

Azken kamusada ez zen hori
ezagutzaren bidean zehar
lurrera zitzaizkidan erori
makina bat aintzinasmo zahar.
Heldutzea ez da erraza,
baina saia zaitez egunero.
Nornahi da sendotzeko kapaza,
akatsetatik ikasiz gero.

Izutzen nindutenen aurrean
jada ez naiz gehiago kikiltzen,
nire amildegien ertzean
ikasi baitut tente ibiltzen.
Biziki izutzen naute goierek

baina zerua heldu ezean,
hura babesten duten izarek
ez naute nahiko haien artean.

Hortaz hemen zinezko galdera:
zein ote da topatu nahi dugun
zoriontasunaren tankera?
ez omen da inoren ezagun.
Ezagutza honen garrantzia
ahantzi zaigu estimatzea
atzean dugu farra utzia,
erraza oharkabez galtzea.

Ez gaitu inork ohartarazten
gainean datorkigun pisuaz.
Ez ditugu haurrak ganoraz hezten
jarkiko direlako izuaz.
Motxiletan hamaika liburu:
gizarte, ingelesa, historia...
Burua bete itzulinguru,
bartzertuz zaharren memoria.

Artean hemen gaude isilik,
goretsiz helduen adimena,
ta uzten gaitu aho zabalik
txikien zuhurtzi eta kemenak.
Hortaz, aholku bat adiskide:
gezurrak ezingo dira izan
galderak ekiditeko bide
haurrak badira herriko plazan.

Tresnak itzali, fitxak baztertu,
ikasi irakasten, mesedez.
Ez gehiago ametsak puskatu
zintasuna ezartzeko xedez.
Minak egiten bazaitu bere,
mantendu ahoan irrifarra
negar-malko ilunenek ere
sortzen baitute ostadarra.

Aukeritzen ez diren bidaiak

Irati Oskoz Egiguren
Arantzazuko Ama BHI
Donostia

Aurrera joan nahi dut ondoriorik pairatu gabe.
Bukaeran dagoen amildegitik erori gabe.
Iluntasunak ni jan gabe.
Oraina izan nahi dut galdutako oroimen bihurtu gabe.

Zaila da bukaeraz jabetzea oinez zoazen bitartean.
Badirudi ez dagoela amaierarik
eta aurrera egitearen ideiak zoragarria dirudi.

Bidaia hasi baino lehen amesten hasten zara.
Abesti zoragarri bat imajinatzen zenuen arren,
zure buruaren aurka doazen hotsak entzun ditzakezu
soilik.
Eta bai,
badakit behin baino gehiagotan ondorioei buruz hitz egin
zenidala,
baina ezinezkoa da hona iritsi gabe
hau ulertu ahal izatea.
Biok ongi asko dakigun bezala,
ez dago atzera bueltarik, kasu honetan.

Hau dena errusiar mendi bat izango balitz,
beno, ederki,
zuk ordaindu bidaia,
zuk aukeratu bidaia,
eta gora eta behera, behera eta gora ibili ondoren,
kito!

Abesti eder hori dantzatzen jarraituko zenuke.

Modu batean edo bestean,
lehenago edo beranduago,
pentsamenduen hondartzara iritsi behar nuen.
Hemen, pentsamenduak, nahi izanez gero,
itsasertzean zehar zabaltzen dira,
lasai asko, nik ondo uler ditzadan.

Beste batzuetan,
itsasoa haserretuta dagoenean,
talka egiten dute,
bata bestearen aurka doaz:
batzuk desagerraraziz,
beste batzuk okerreko bidean jarritz,
eta gutxi batzuek lortzen dute bere horretan itsasertzera
iristea.

Hondartza hau ez da inolaz ere zabala, barea edo isila.
Zati txikitxo bat hareaz estalita dago
eta zorionez,
noizbehinka hareazko gaztelu bat egiteko aukera daukat,
urak suntsitu baino lehen.

Olatu erraldoiak daudenean ez dago niretzako lekurik.
Hauek txikitu egiten naute,
ito,
barrua jan, eta
hustuta uzten naute.
Ez daukat aukerarik isiltasunaz
edo pentsamendu ez diren beste hainbat gauzez gozatzeko.

Nik ez daukat minik egiteko intentziorik
eta horrexegatik isiltzen naiz.
Pentsamenduak hitz bihurtzen ez diren bitartean
ez direla existitzen pentsatzen jarrai dezaket,
azken aldian ikus dezakedan gauza bakarra izan arren.
Nire pentsamenduek ez daukate ahots zehatzik,
baina buruhauste guztien atzetik beti dator
“AHAZTU ZAITEZ!” oihukatzen didan oihartzuna.

Zaila da mundua kontzeptu zehaztugabeekin irudikatzea,
baina hondartza honetan ez dago besterik.
Hona iritsi aurrekoaz ahaztuta nago,
beraz, hemendik aurrera hauxe da nire sostengu bakarra.

Bai, nik honi pentsamenduen hondartza dei diezaioket,
ni akabatzekotan dauden
sekulako olatuak eta itsasaldiak daudelako,
baina hori, azken finean, ni naiz, ni neu,
lau pareta hauen ezerezetik atera nahian.

PROSA A maila

Batxilergoak
Erdi Mailako Heziketa Zikloak

Eppur si muove

Maidor Eraunzotamurgil Elustondo
Laskorain Ikastola
Tolosa

Pauso ziur eta azkarrez desplazatzen naiz karrikan zehar. Farolek igorritako gerizpeari nire bidea gidatzen uzten diot, bihotzaren atabalak konpasa markatzen didan artean.

Arnas estu arin batez, korrika nabilela konturatu naiz. Ahotik jaurtitako lurrinarekin batera, aire izoztuak biriketari uzten duen sentrazioa gustatzen zait. Oinak azkar doaz, belaunek inpaktu arina jasaten dute, baina kontzientzia, aldiz, harlauza bakoitzean ubera utziko balu bezala mugitzen da, iraunkor.

Bihotz taupadak geroz eta azkarragoak dira, eta lainoek askatzen duten euri jasa ez da inolaz ere erdeinagarria. Ortzea suminduta dago, baina ez nuke jakingo esaten zergatik. Eguna amatatzear dago, eta hasi den bezala amaituko da; goibel, lauso, baina goibeldura samur batekin, unaduraren antzekoa dena, etsipenez loak amoroski hartuko zaituena. Lo-kantak ditugu maite, ordea, insomne izaten jarraitzen dugu, bai gorputzez, eta bai arimaz.

Pentsamenduen joan-etorri etengabeak errealitatea nola difuminatzen, abrumatzen duen ikusten dut izkina honetatik, ezin dut inolaz ere esku hartu. Autoanalisisa alde batera utzi behar izan dut, oinak putzuaren sentikortasunaz busti eta ernegatu direnean. Behatzak kiribiltzen dira halako hits batek bideratutako plazer solemnean. Une batez, begiak itxi eta kaleko argiek tirokatutako lilura jada ez hain atsegina ahantzi nahiko nuke, eta jauzika jaisten ditudan eskailera hauetan barna jaitsi beharrean, hartxintzar eta lupetz artean ibili. Sartaldean ilunabarrak teloia nola ixten duen ikusi. Bidea hautatu nahi nuke, orbel artean. Bidea jarraitu nahi nuke, itsaslastar batean. Izorra hadi haizea eta eraman nazala mareak.

Patrikak nola husten diren igarri dut, baina ezin naiz itzuli. Zimiko batez, ordulariaz oroitu naiz, nahiz eta nire denbora lerroan, ordularirik gabe, bizitza aiseago igarotzen den.

Eskumako eskumuturra begiratu, bederatzia eta hiru; trenera iritsiko naizela ziurtatzeak, halako jabaltasun bat eman dit.

Gero, nire mikromunduan sartu naiz estazioko atea gurutzatu orduko. Baliteke beste behin neure buruari aspaldi eskoratutako galderak kuestionatzen hastea; erantzunik ez eta galderak eternal. Behin edo behin izaten dut su-etenik bihotzaren eta buruaren arteko gatazketan, batez ere, barnean daramadan mamu horrek gorputzaren mugak gainditzen dizkidanean. Ideiak eta aginduak korapilatzen badira, askotan ez dira kabitzen bularrean daramadan kutxan, beraz, eztarrian gatibatzen da martirioa. Etorbeldurrez, zingoa garaitu dezake, eta gesal artean galdu naiteke halabeharrez. Lorratz iluna inoiz ez da bazkatzen, nor bere burua norberaren arerio denean ere. Akitu egin naiz. Trenari itxarotea besterik ez zait geratzen.

Oraingoan berriz, burdinazko zutabe honetan emeki pausatu naiz. Barruan dudan mundutik at hasi naiz begiratzen; hotzez, ia hertsirik ditudan leihoetatik behatzen dut ingurua. Zutabe sendo hau da nire bizkarraren euskarri, postura zurrun eta izoztuan daude biak. Bizkarrezurretik barreiatzen den hozkirriak, gorputz osoan zehar uhinen antzeko sentsazioa zabaltzen du. Uhin hauek dira besaurreetako iletxorik ttipiena ere tente jarrarazten dutenak.

Era berean, nire atentzioa itzarri du zerbaitek; geltokiko isiltasunak, hain zuzen ere. Ahotik jaurtitzen dudan lurrin berberak ene ikuspuntua nahasten du, baina ez du axola, ez dago eta inor nasa bakarti honetan.

Umela dut azala, umelak ditut arropak, eta begiak ere bai. Langarra inoiz etengo ez dela dirudi, oinpean putzuak ditut eta etxera joan nahi dut. Eskuak minberatu zaizkit, eta patriketan sartzea bururatu zait. Hezetasuna nabaritu dut, nire hatz ubelek palto urdinaren kanpoaldea topatu dutenean. Ermamiak nire sabelaldean babesten dira; honen epeltasunak beste behin biziberrituko balitu bezala, zainak gutxinaka nola dilatatzen diren nabaritzen dut, mina handitzen da, eta berehala odolaren fluxua bizkortzen da.

Fluxu horrek oroitzapenak harrotuko dizkit aurrerantzean. Jende onaren siluetak dakarzkite gogora: aitona eta amona.

Umetan tren geltoki honetan iragan nituen orduz gogoratzen naiz, aitona-amonen magalean eseri eta trenen pasadizoari begira ematen genituen arratsaldeez; *trainspotting*-a. Denboraren larderiak zimurtutako esku haiei helduz galdutako uneak, eta haien ahots kordek erreproduzitutako elezaharrak. Zaharrak berri.

Eskuetako zirkulazioa berrezarri den aldiunean, ezin izan dut larrazken honetako ilbeherak uzten duen arrastoa saihestu, burua altxa eta erabat sorgintzen nauen ilargiaren presentzia begiztatu dut.

Bere argiaren esentziak eman dit halako energia gorakada bat, non urrunetik gerturatzen den trenaren fokuez ahaztu naizen, non errailetara zabukatu naizen. Galbidea.

Bidaia astraletik ernegatu behar izan naiz azkenengo tren honetara igotzeko, behingoz etxerako bideari ekiteko. Botoi berde bati sakatuz, bi atek irekitzen dira.

Bertara sartuko naizen unean, badakit beti geratuko dela nire osotasunaren zati txikiren bat hortik, estazio ingurutik, aitona eta biok esertzen ginen banku horretan seguruenik. Hark utzitako hutsunea ez da sekula ere aienatzen.

Urratsak zuzenak izan dira, koska gainditzea nahikoa izan da bagoiaren gainean egoteko. Bi aldeetara zuzentzen dut begirada, ea eserleku librerik topatzen dudan ikusteko. Nire atzean, txistu batek lagunduta, ateak itxi dira; berantegi da itzultzeko. Uste baino jende gehiago dago azkenengo tren honetan, ez da apenas eserleku librerik, antza. Laster abiatuko da, eta inertziaren eraginez oreka galdu baino lehen, han hondora zuzentzen hasi naiz eserleku baten bila.

Leihoaren alboko hutsunea gustatu zait, eta bertan jesarri naiz. Motxila bat dut magalean, nire paparra estaltzen duena, nire ondasun guztia gordetzen duena.

Lehen, ganoraz hartu ezin izan dudan sakelakoari gainbegirada bat eman diot eta amaren mezu bat topatu dut sarrera-ontzian: “Kaixo, Marina. Abisatu noiz zatozen, arren” dio. “Ez itxaron afaltzeko” erantzun diot azkar tekleatuz.

Burua pantailatik altxatu bezain pronto, alboko botoia sakatuta mantendu dut behingoz itzali den arte. Kremailarako zirrikitutik barna sartu dut konpartimendu txikira, eta handia dut orain irekitzen.

Ezker eskuaz zeozer bilatzen ari naiz blai eginiko motxila honetan. Karatula leun eta sendo batekin egin dut topo.

Hura heldu eta kontu handiz atera dut; ene beginiek harmonia eta ondoezaren aurka egin dute talka, lengoaiak paperean eskaintzen duen domaiaren aurka. Orrialde batzuek

tolesdurak jasan dituzte, eta izkinak ahul daude, paperaren zelulosa zuntzek uholdea xurgatu balute bezala.

Toles horietako bat hartuz, hitzen apalategia ireki dut, eta lerroartean ageri den Federicoren izkribu batek hunkitu nau arrakala batez:

*O ijitoen hiri!
Nork ez zaitu gogoratuko ikusi ostean?*

Osterantzean, joanekoa soilik den billetea ea gainean neraman errebisatu nahi izan dut; diru zorroan miatu eta hor dudala ziurtatu dut. Gainerakoan, nortasun-agiria falta dudala ere ohartu naiz, ez naiz artegatu, lasaitua hartu dut. Ni benetan nor nintzen egiazta zezakeen agiri bakarra galdu dut. Oraindik zehaztu gabe daukadan nortasuna, erabateko askatasunez onbideratzeko astia izango dut orain.

Bidenabar, errailei jarraika desplazatzen garen honetan, inguratzen nauten bidazti guztien aurpegi hutsalak irudikatzen saiatu naiz.

Bati bi begi jarri dizkiot, eta hirugarrena kokotsean. Besteari, begitartean belarri bat ipini diot. Ikusi beharrean begiratu zezaten, aditu beharrean entzun zezaten.

Bere amaren besoetan zegoen haurrari berriz, ezin izan diot sudurrik ipini, etorkizunaren ke beltza bere biriketetan sar ez zezan. Ondorioz, ahotik arnastuko du, eta hortzak ustelduko zaizkio, baina ez dakit poluzioagatik edo opioagatik izango den.

Halaber, bidaiari bakoitzari egokitutako ertilanak amaitzean, itzulinguratutako erliebe menditsura

transportatzen naiz. Ikuspegi panoramikoa eskaintzen du altura honek, eta ortzi-mugetan mendi magal eta tontorrak bistaratzen dira.

Bihurgunez jositako azalerak tolesten dit zirrara, naturaren magiak, hain zuzen ere. Zuhaitzi eta basoen esentzia sartzen da leihoko zirrikituetatik, gutariko bakoitzaren arnasan barneratu nahian edo.

Mendi garaia alde batetik bestera pasatzeko, honen oinaren erdigunean kokatutako tunela igaro beharrean gaude, dena ilun, dena distiratsu.

Tunela guztiz zeharkatzean, bertan hamarkada batzuk iragan bagenitu bezala, trenaren barnealdeko hormak huntzaz eta laharrez estali dira. Denbora ez da lausotzen, ziztu bizian doa sutzarraren noranzkoan.

Gainerako bidaiariengan ere nabaritu da hori, lurrin gozoa darie bakoitzari bularrean hazi zaizkien geranioei. Orduan, amaren balkoiko geranioak etorri zaizkit gogora; nola gauero ureztatzen zituen, nola mimatzen zituen, nola neguko izozteetan, babesa emateko, manta zahar batez estaltzen zituen. Nola zaintzen zituen. Nola zaintzen ninduen.

Zuriz inguratuta dago trenbidea, eta goi-mendietako musketa freskoa bidelagun, elur-maluta potoloen erorketa libreaz txunditzen naiz. Ez dute presarik lurrera iristearren, bidean desintegratu egingo dira agian, banandu egingo dira, edo desbideratu egingo dira; hala eta guztiz ere, beraien denbora hartuko dute.

Pultsu geldoaz, ingurune hartatik urrundu ahala, desnibel positiboa negatibo bilakatu da, etengabe ari gara jaisten.

Bidaian aurrera goazen heinean, leihoaren bestaldean bizitzak bere tragikomedian darrai. Esan dezaket itsas maila geroz eta gertuago sumatzen dudala. Gurmak orientatu nau kostalderaino.

Orain artekoa aintzat hartuz, enbatan barneratzen garelarik, kalatxorien hegaldia ikusten dut itsaslabarretik haratago. Errailen hedadura kolosala da, eta morruaren amaieraraino ere ailegatzen da. Olatu zirimolak nagusitu zaizkit bistan, eta itsaskirria ere bai. Ikaragarri gustatzen zait itsasgora. Brisaren xarmak hartzen du nire mireспен guztia, dena den, harrizko kaian amarratutako batelen balantza nabarmentzen da. Kaia xumea da, hainbat zurezko txanel eta ontzi txikiren atsedenleku bilakatu da. Denek dituzte amura eta karela hondatuta, denboraleak elkarren artean kolpatzera behartu izan balitu bezala. Arranplan, arraun eta estropu zahar batzuk daude botata. Ez da garai bateko marinel eta sardineren arrastorik.

Barlobentotik gatoz, abiadura azkartzen ari da, eta kaimuturra hurre dago. Galgek ez dute erantzuten, askatu aingura.

Gurpilen kurrinka isildu da: ateen eta bentilazio-konduktuen junturetatik ura sartzen hasi da, arranplako maldatik ozeanoaren jitoan murgildu gara. Ur-azalean behera, hainbat batel hondoratzen dira gurekin batera. Sakonera handitzen doan heinean, presioak ere gora egiten du, baina ez dirudi hori helmugara iristeko oztopoa izan daitekeenik. Denbora aunitz daramagu horrela, eta gainerako bidaiariak zutik jarri dira, bagoira sarturiko urek haien arnasbideak estal ez zitzaizten.

Jarraian, zonalde abisaleko argitasun ezaz, gutariko bakoitza loak hartu eta ziplo eroriko da. Ni ere ahozabalka

hasi naiz, hortaz, asko iraun ez dezakedala eta, bizitzaren zentzua itzaltzen dihardut. Urak masailetaraino estaltzen nau, eta ezin ditut begiak erne mantendu. Gainerakoen deiadarrak urpean ezabatu, eta lo-kantekin nahasten dira.

Behin kontzientzia berreskuratuta, hego-haize bortitzaren braustada sentitu dut eta asalduraz ireki ditut begiak. Karranka berri bat dario trenaren abanteari.

Non gaude? Gainerako bidaiarien zurrumurrua kondentsatu da. Inframunduaren mintzoa.

Leihora begira jarri naiz, paisaia erabat aldatu dela ikus dezaket. Labar harritsu eta gorritzak ikusten dira, eta materia guztia urtzen ari denez, zirkinik ez. Ostertza, ufada sutu batean amaitzen da, eta milaka, agian milioika arimen gorputz biluziek konbustionatzen dute sute amaitezin hura. Errautsa da dena, harkaitzak odol koagulatuaren tonalitatez daude pigmentaturik. Sufrimenduen alkimia.

Nire arropak une batetik bestera idortu dira lakuak igorritako berotasunarekin. Nor dira ba, zerutik eroritako aingeruak?

Hein batean, larritzen hasi naiz, eta itolarria sentitu dut, baina beste galdera bat otu zait korapiloa eztarrira goratu den momentuan.

Zein izan liteke bide zuzena, baldin eta ez balego zuzenbiderik?

Trena gelditu da bidaiaren azken geltokian. Bi aukera ditut, erabaki korapilatsu eta aldi berean soila da: hemen jaitsi edo trenean gelditu. Bihotzari jarraitu edo buruari kasu egin.

Orduan hasi naiz ulertzen, orain ulertu dut guztiz.

Burua bereak egiten saiatu da. Inkisidoreak, beti bezala, sentipenak anulatu nahi izan dizkit. *Eppur si muove.*

A zer inozoa, helmuga okerrera iritsi naizela pentsatzea ere...

Garaiz iritsi naiz, eta nire oinek lurreko hautsa zapaltzen dutela, onar dezaket Josebak oraingoan ere arrazoia bere alde izan duela.

Trena infernurantz doa beti.

jiratu bezain laster ikusi ahal izan nuen bere ikarazko aurpegia, artean zailtasunez arnasten zuela. Orduan ulertu ahal izan nuen dena, eta ez nuen segundu batez ere duda egin handik lasterka joateko, amaren larritasunezko begiradak horretara bultzatzen ninduen bitartean. Hori izan zen aita ikusten nire lehen eta azkeneko aldia.

Ez nintzen logelatik atera egun batzuetan. Ez nuen ezertarako gogorik, ezta amak aldizka ekartzen zidan janaria irensteko ere. Azkenean, bete-beteen topo egin nuen egiarekin, gogorregia bazen ere; eta oraindik erantzunak falta zitzaizkidan arren, lehengo galdera guztiak zentzugabeak begitantzen zitzaizkidan. Kontrakoa sinesten saiatu banintzen ere, arras segur nintzen ez nuela ez zerurik, ez izarrik ikusiko; lau pareta horien artean bizitzera zigortua nintzen; eta hori pentsatze hutsak tristura zekarkidan, tristurak, gogo eza; eta gogo ezak, desolamendua.

Halako egun batean, ama agertu zen bertze alditan bezala, plater bat eskuan zeramala; baina hori mesanotxean utzi beharrean, ohean eseri zen, nire ondoan.

—Badakit zer pentsatzen duzun —erran zuen—. Badakit zure aita pertsona txar bat bezala ikusten duzula.

—Gure salbatzailea al da? —amorruzkoak ziren ahotik atera zitzaizkidan hitzak. Baina amaren penazko aurpegia aztertu nuenean, jarrera aldatzen saiatu nintzen, eta samurtasun handiagoz mintzatu nintzaion—. Ama, maite zaitut; eta badakit zuk ere maite nauzula. Horregatik entzun behar nauzu orain. Ez dakit zergatik gauden hemen, ez eta kanpoan dugun mundua nolako den ere. Zergatik, ama? Erradazu, faborez. Zergatik?

Atsekabezko hasperen bat egin zuen, begirada lurrari so.

—Hala izan behar duelako.

Eta altxatzen saiatu zen. Nik ez nion utzi, ordea, eta bere besoa indarrez heldu nuen.

—Mesedez —erregutu nion.

Hastea kostatu zitzaion, baina azkenean lortu zuen urte haietan gordetakoa kontatzea:

—Hark sartu ninduen hemen, oraindik nire sabelean zeundela, eta gure onerako zela hitz eman zuen, familiaren onerako. Mundua zuk ezin irudika ditzakezun gaiztakeriez beteta dago. Maite gaituelako egin zuen hori, konprenitzen duzu orain?

—Eta horregatik ezkutatu nauzu orain arte harengandik?

Larritasunezko aurpegia jarri zuen, ahotsa dardarka atera zitzaion:

—Zuregatik egin dut.

—Ba, hori akitu da. Hemendik aterako gara.

—Ez! —amaren garrasiak ahozabalik utzi ninduen—. Ezin duzu!

Bere ezohiko jarreraz jabetu zelarik, barkamena eskatzen ahaleginu zen.

—Kaiola batean giltzapeturik gaitu gizon horrek —adierazi nuen—, eta maite duenak ez du inoiz halakorik egiten.

Jaiki nintzen, janariz betetako platera hartu eta, ama hor utzita, nire logelatik atera nintzen, lehen aldiz aita ikusi nuen egun horretatik. Amorruak gosea piztu zidan, eta, jangelako mahaian eserita, amak prestatutako janaria gogo biziz irentsi nuen. Gero, ate gogaikarriari hurreratu nintzaion, eta ostikadak jotzen hasi, geroz eta bortitzago.

Lurrean bukatu nuen, arnasestuka. Alferrik zen, horrela ez nintzen inora ailegatuko. Baina ideia zoroak nonahi daudenez, nahi izan zuen patuak halako ideia bat bururatzea, nor eta niri. Begirada tresnen kaxoian pausatu nuen, eta hura irekitzean, bilatzen nuena aurkitu nuen.

Ordu batzuk geroago, ama lehengo tokian aurkitu nuen; nire ohatzean jarria, aurrera begira, burua noraezean. Zer erran ez nekiela, bere ondoan belaunikatu nintzen, burua eta besoak bere zangoen gainean ezarri, eta bere eskuaz nire adatsa orrazten sentitu nuen, eztiki. Momentu gozo hura gozatzen egon ginen, betierekoa iruditu zitzaidan tenore batez; eta iraun zuen bitartean, zerua, izarrak, mundua nahiz gainontzeko pertsonak ahantzi nituen. Biak baino ez geunden hor, ama eta ni, elkarren beharra genuela.

Bat-batean, haren eskua geratu zen, eta errealitatera itzuli behar izan nuen.

—Zer da...? —entzun nion erraten, tonu baxuan.

Hortaz, konturatu zen jada gertatzen ari zenaz. Ohartu nintzen sudur-hobiak handitzen zitzaizkiola, eta kopeta belzten; eta nik halaxe egin nuen ere, eta erre usaina sumatu nuen. Ama korrika bizian joan zen atera, eta, kanpokoak ikustean, beldurrezko garrasi bat atera zuen. Ez zegoen atzera bueltarik.

Sugarrak paretetik gora igotzen zirela ikusi nuen, ondotik zegoen dena irensten. Ikuskizun izugarri nahiz ederra zen aldi berean, eta lasaitasunez ikuskatzeko parada izan nuen, amak ez bezala. Gutxinaka-gutxinaka, dena kiskaltzen zihoan; gutxi falta zitzaion suari gureganaino heltzeko, eta beroa sentitzen nuen azalean, geroz eta biziago.

Amari eskua indarrez eutsi, eta erretzen ari zen pareta bat seinalatu nion bertze eskuarekin, berak ikus zezan. Bere ahotik “ez” hitza atera zen, inolako soinurik egin gabe. Paralizatua zegoen, begi arranpaloeekin, gihar bat ere mugitu gabe.

Gauzak abiadura handian gertatu ziren. Ama nire atzetik eramanez, pareta horretarantz abiatu nintzen, eta, suak zulo bat egina zuela egiaztatuta, amari prestatzeko agindu nion. Hala, abiada bizian joan ginen harantz, eta, begiak itxiz, hura igarotzeko salto egin genuen. Segundo batzuen bueltan, bero erregarria sentitu nuen larruazaleko poro guztietan, eta gure akabaila iristear zela pentsatu nuen. Baina berehala freskotasuna itzuli zen, eta biak zerbaiten gainean erori ginen.

Kolpea ez zen arras handia izan. Usain sarkor bat nabaritu nuen, sudurretik goiti zihoana. Begiak ireki, eta belardi baten gainean etzanik ginela ohartu nintzen. Ama nire ondoan zegoen; begiek suaren argitasunarekin dirdaitzen zuten, hain zuzen ere, lehen gure etxea izandako suteari so baitzegoen.

—Bizitza berri bati bide emateko, antzinako bizitza suntsitu behar da guztiz —erran nuen.

—Zuk uste? —kuriostatez aztertu nuen bere aurpegia, emozio ezezagun baten bilaketan. Desberdin nabaritu nuen ama, zama bat gaintetik kendu izan banio bezala.

—Hil behar ginela uste nuen —adierazi zuen.

—Baita nik ere —erantzun nion.

Elkarri begiratu genion. Irria marratu zitzaigun aho-mazeletan, eta, aspaldiko partez, ama zorionsu ikusi nuen, inoiz baino alaiago.

—Eta orain zer gertatuko da gurekin? Nola hartuko du aitak gertatu dena?

—Aski ongi konprenitu nuen amak denbora puska bat beharko zuela egoera berrira moldatzeko, baina haren poz planta ikuste hutsarekin, baretasun handia hauteman nuen.

Gozotasunez besarkatu nuen haren gorputza, eta begiak zerurantz zuzendu genituen aldi berean.

Haren edertasunak mutu utzi ninduen.

Izarrak.

Nire poztasuna handituz zihoala sentitu nuen, eta, harekin batera, lehendik nuen izarrekiko mirespena ere. Deskribaezina zen aurrean neukan ikuskizuna: emeki-emeki itzaltzen zihoan suaren gaintetik, zerua osatzen zuten milioika izarrek etenik gabe distira egiten zuten.

Azkenean, lortua nuen.

Lortua nuen kobazulotik mundura ateratzera, izarrak
zeruan zituen mundu horretara.

Behingoz, askea nintzen.

240 segundo

Txomin Valverde Costa
Artaza Romo BHI
Leioa

baina bertara joan ezker berehala aurkituko ninduten. Damuz bete nintzen berriz ere, zergatik alde egin? Eta zergatik ez nituen nire ekintzak aurretik pentsatu? Onartu behar dut, urduritasun handiko egoeretan, kontrol guztia galdu eta gorputzak eragindako bulkadetan erreazionatzen dudala, zentzutasunik gabe. Oraingoan ere, istripuak hainbesteko larrialdia sortuta, burugabekeriaz betetako nire kasketak, alde egitea besterik ez zuen bere baitan.

Lanegun luze baten ostean, etxera bidean, gertatu zen egoera honetara ekarri ninduen arazoa. Lur jota nentorren, fabrika eginbehar gehiago zegoen, eta nagusiak denbora luzeagoz geratzeko esan baitzidan. Hainbeste makina programatu, paketeak antolatu, eta lankideen marmarrak entzun ondoren, burua lehertzeaz neukan.

Begiak errepidean eduki arren, gogo beste leku batean nuen. Etxera iritsi eta amaren afari gozua usaindu eta dastatu nahi nuen. Egongelako sutondoan eseri eta libururen bat irakurri, lo hartu arte. Nekea, ahultasuna, miseria... eta ohartu gabe kontrako bidetik agertu zen autoa. Kaka zaharra!

Danbateko ederra jaso nuen. Nire gorputzak aurreraka bultzatzen ninduen indarra jaso zuen, eta nire buruak ia kolpe beldurgarria. Egia esan, eskerrak emateko moduan nengoen, azkar erreazionatzean, gorputzak hartu zitzakeen kolpeak soildu bainituen.

Geldi geratu nintzen segundo batzuez, gertatutakoa sinetsi ezinik. Eta isiltasuna zabaldu zen autoan. Egoeraz jabetu ahala, arnasots sakonak hasi nintzen egiten, indarra

airetik jasoz. Orain, hori zen entzun nezakeen bakarra, nire hasperenak gau mutuaren aurka.

Istripua bi kotxeren artean izen zela jabetu nintzenean egin zen nire larritasuna ikusgai. Uhala askatu eta kotxetik irten nintzen berehala. Kanpoaldea ez zen guztiz iluna, eta jo nuen autoaren silueta argi eta garbi ikus nezakeen. Hala ere, ez nintzen barrukoa ikusteko gai. Horrek beste hainbat kezka sortu zizkidan: gidaria zauritu badut? Eta okerrago, bertan familia bat bazihoan?

Buruan beste historia paranoiko bat sortu aurretik, zer zen egia eta zer ez jakitea erabaki nuen. Beraz, neure buruari ausarta nintzela sinestarazi, eta poliki-poliki abiatu nintzen beste autorantz. Gerturatu hala, nire erreflexua besterik ez nuen ikusten aurreko leihoan. Barruko mugimendu-ezak estutu ninduen, zer egin dut?

Kotxearen parera iristean, norbaiten gorputza nabarmentzen hasi nintzen. Hotzikarak gorputzean barna. Atea ireki, ez ireki, gidaria lagundu, bertan utzi... Bulkada batez, atea ireki nuen. Oraindik iluntasunera ohitu ez ziren begiekin objektuak hasi nintzen bereizten, eta gero, gorputza.

Burua bolantearen aurka etzanda zuen, bizitzaren arrastorik gabe. Motots nahasi batean zuen bilduta ilea, eta kolore gorriko orbana erraz nabarmentzen zen bere ile zurian. Badaezpada, besoan ukitu nuen, zirkin txiki bat egingo zuen esperoan. Baina ezer ez.

Arnasa hartu gabe egon nintzen momentu batean, eta zurbil nabaritzen nuen aurpegia, odolik gabe geratu banintz bezala. Atzerapausoa egin ostean, atea danbateko handi batez itxi, eta korrika itzuli nintzen neure kotxera. Pentsatu

gabe ari nintzen erreakzionatzen. Alde egitea zen burura etorri zitzaidan lehenengo erantzuna, eta beste aukerarik balego ere, hor abiatu nintzen tren geltokirantz.

Bitartean, andre zaharra bertan zerraldo zegoen. Eta ni berriz, alde egiten. Geratu eta lagundu beharrean, ihesean. Anbulantzia bati deitu beharrean, salbatzeko aukerarik balego ere, bertan abandonatuta utzi nuen gaixoa. Baina jada beranduegi zen.

Treneko ateak ireki, eta asaldatuta esnatu nintzen oroitzapenetik. Gizon bat sartu zen trenean, trajea jantzita, korbata eta guzti. Eserlekuan atzera egin nuen, bizkarra paretaren kontra itsatsiz: ez etorri honantz, ez nazala ikusi, bagoiaren beste aldera joan dadila... Zorionez, gogoa okupatua zuen gizonak, eta gertuen zuen aulkian eseri zen zuzenean. Berak ere lanegun luzea izango zuela eta, nekatuta egongo zela pentsatu nuen. Ez nuen kezkatu behar, ni ere han nengoela ez zen konturatuko.

Berari so egon nintzen hasieran, badaezpada ere. Gero, seguruago sentitzean, neure kontueta itzuli nintzen. Begirada bueltatzean ordea, leihoko islan zerbait sumatu nuen. Momentu ezin laburragoko gauza izan arren, atentzioa eman zidan. Segituan berriro begiratu nuen, zer zen hobeto ikus nezan. Ezinezkoa.

Ezin liteke. Orain konturatu naiz? Bihotz-taupadak azkartu zitzaizkidan, eta buruan bero ikaragarria sentitzen nuen. Berriro kontu handiz begiratu nuen leihora. Nire begien islak ekarri ninduten oroimenera bueltan, gertatu denaren edo gertatu zitekeenaren azalpen guztiak gordetzen zituenak.

Istripuan, andrearen besoa ukitzera aurreratzean, kotxe barruko ispiluan nire begiak ikusi nituen islatuta. Baina hori ez da garrantzitsuena. Ispiluaren azpialdean kutun bat zegoen zintzilikatuta, bele baten formako kutuna. Posible da?

Urduritu egin nintzen, trenetik atera behar nuen. Bagoiaren paretetan itsatsita zeuden geltokien mapei so egin nien. Bi geltoki geratzen ziren tunelera iritsi aurretik. Tunela... Zergatik nion beldurra? Tripako sentsazio batek tunela ekidin behar nuela esaten zidan, bestela nireak akabo zela. Eta nik, nire sabelak esaten zidanarekin fidatzea beste aukerarik ez nuen momentu horretan.

Hurrengo geltokira hurreratzean, trena gelditzen hasi zen, eta ni bertatik ateratzeko prestatzen. Burua altxa nuenean ordea, gizon hura ikusi nuen. Berak ere geltoki hartan jeitsi behar zuen. Ate ondoan zutik geratu zen, trena noiz geldituko zain. Bai zorte txarra nirea!

Geltoki horretan jaitsi ezkerreko gizonak ikusiko ninduen. Gainera, beste geraleku bat ere bazegoen tunela baino lehen. Zer gerta ere, hurrengoan jaitsiko nintzela konbentzitu nuen neure burua. Ez nuen inork ni ikusterik nahi, eta agian, nire barnean sortu nuena, historia inozo bat besterik ez zen. Zabaldutik ziren ateak, eta irten zen gizona. Berritoki itxi, eta han abiatu zen trena, ibilgailu malapartatu hartatik irteteko aukera bakarra emango zidan geltokirantz.

Geltokira hurbiltzen ari ginen, eta ni jada ate ondoan, botoia sakatzeko prest. Urduritzen hasia nintzen, ate gaineko pantaila zaharkituan geltokiaren izena agertzen baitzen harrezkerok. Trenak mantsotzeari ekin zion, guztiz gelditu arte.

Botoia berde jarri orduko sakatu nuen, baina ez zuen funtzionatzen. Zer demontre? Berriro sakatu, zapaldu, zanpatu eta kolpatu arren ez ziren ateak irekitzen. Guztiz ikaratu nintzen. Eta orain zer?

Lasterka hurrengo bagoira jo nuen, ez nuen denbora luzerik. Atera iritsi eta botoia sakatu nuen, baina ezer ez. Bele madarikatua! Trena aurrera abiatu zen, eta nik atearen kontra zanpatuta jarraitzen nuen, larritasunak altxatzeko indar guztiak kendu zizkidan.

Tunelera laster helduko gara. Tunela... Atsoari lagundu besterik ez nuen egin behar, anbulantziari deitu behintzat. Baina hori ere ez nuen egin. Odolkiak ordainetan, horrela dio esaera zaharrak, eta horrela izaten jarraitzen du.

Sartu gara tunel estura, eta haren bukaeran txistu hotsa entzun da. Ez da izan gure trena soinu hiltzailea egin duena ordea. Akabo nirea.

Beleak egin ohi duen moduan, niri ere dirdiraz betetako huraxe, bizitza bera, lapurtu zidan.

Heriotza Gorria

Naia Urtaran Bilbao

Murgia BHI

Murgia

Betidanik mundu iluna eta itxia ezagutzen nuen, horregatik koloreak ezagutu nituenean deskribatu ezin daitekeen sentimendua sentitu nuen.

Gu, behean jaiotzen garenak, fabriketan lan egitera behartuta gaude, 12 urterekin umeen lantegian sartzen gaituzte; 20 urterekin, nagusien lantegian. Haurtzaroko oroitzapenak ez ditut oso ondo gogoritzen, baina liburu bat gogoan daukat. Aita eta ama lantegian zeuden bitartean, beti bezala etxeari bueltak ematen nenbilen. 8 urteko ume batentzat edozer interesgarri bihurtu zitekeen. Ondorioz, egongelan miatu gabe neukan armairu altu batek inoiz baino interesgarriagoa zirudien, aulki baten laguntzarekin, armairuaren barruan zegoena ikusteko gai izan nintzen, bertan bakarrik liburu bat zegoen, liburu zahar bat. Liburua hartu eta aulkitik jaitsi nintzen; suposatu nuen amarena zela, ama baitzen etxean irakurtzen zekien bakarra, baina irekitzean konturatu nintzen bertan ez zegoela hitzik, guztia irudiak ziren, irudi koloretsuak. Ama heldu zenean, azaldu zidan irudiak goiko munduan zeuden paisaiak zirela, momentu horrek nire bizitza aldatu zuen. Goiko mundua benetan polita zen, zuhaitzek, belardiek eta batez ere argi naturalak benetan magikoak ziruditen. Hemen behean argi naturalik ez zegoen; gainera fabriken keak airea kutsatzen

zuen. Baina gurasoek azaldu zidaten goikoa desiratzen zutenak gaizkileak zirela, eta gaizkileak bukaera bakarra zutela, heriotza gorria.

12 urte bete nituenean, lantegian sartu ninduten, umeen lantegian. Umeak bertan geratzen ginen lo egitera, logelak bi pertsonarentzat ziren; metalezko atea kanpotik itxi egiten zen, gu seguruago egoteko. Ailegatu nintzenean, benetan urduri negoen. Gurasoek jakin gabe eraman nuen liburua, ez nintzen gaizkileak bezalakoa, baina liburu horrek ametsak errazten zituen. Lantegian egon ginen lehenengo egunean arauak azaldu zizkiguten, eta berri guztioi eman ziguten peto grisa. Azaldu zuten peto grisa zeramatenak onak zirela, eta peto gorridunak gaiztoak. Peto gorria saihesteko arauak bete behar zenituen eta, etxean bezala, arau garrantzitsuena, zera zen, goikoa ezin duzula desiratu.

Nire logelan beste neska bat zegoen; bere izena Lu zen. Polita eta txukuna zen, eta bere begietan distira berezi bat zegoen. Azkenean, lagun egin ginen. Oso ezberdinak izan arren, zerbaitek batzen gintuen: berak ere goiko munduarekin amets egiten zuen; ahal genuen guztietan liburua begiratzen genuen. Lantegian lana gogorra zen: orduak ematen genituen goiko pertsonentzako produktuak prestatzen, eta soilik ordubete genuen deskantsatzeko eta jateko. Noski, salbuespenak zeuden; gaizkileak akabatzen zituzten egunetan, bi lantegiko langileak batzen ginen lantegien artean zegoen plaza nagusian. Bertan kea eta beroa ez ziren hainbeste nabaritzen, baina tristura gehiago sentitzen zen. Egun batean, zehazki ejekuzio egun batean, beste batzuetan bezala, plazan juntatu ginen, baina bost gaizkileen artean bi nire gurasoak ziren. Epailearen hitzak ez nituen entzun. Ziur aski guztia gezurra zen, baina gorritz jantzita zeudenak gaizkileak ziren, eta haiek ere jantzi gorriak zeramatzaten.

Ez nintzen mugitu, ez nuen oihurik bota, baina nahigabe malkotan hasi nintzen, epaileak keinua egin eta bertan gaizkileen bizitzarekin akabatu zuten. Gelara ailegatu ginenean, ez nuen hitzik esan. Luk ordea hitzik gabe guztia ulertu zuen, gau osoa eman zuen ni besarkatzen, berak hurrengo egun tristeak alaiagoak bihurtu zituen. Denboraren poderioz lana egitera ohitu nintzen. Gainera, Lurekin denbora azkarrago igarotzen zen, berarekin berezi sentitzen nintzen, baina gau batean ez zen logelara bueltatu. Hurrengo egunean, berriro ikusi nuen jangelan, gaizkileen mahaietan, gorri jantzita: jada ez zeukan begietako distira berezia, bi astetara desagertu egin zen.

Lu gabe, konturatu nintzen bakarrik nengoela, metalezko atek ez zirudien hain babesgarria, beheko munduak ilunagoa, txikiagoa zirudien eta grisez jantzita zeudenak, gorridunak baino askoz gaiztoagoak ziruditen. Guztia galdu nenez, ez nuen ezer galtzeko, pentsamendu horrekin plan bat sortu nuen, goiko munduan bizitza berri bat hasiko nuen. Urtebete eman nuen bertan lan egiten, eta horren ondorioz korridore gehienak ezagutzen nituen, baita langileen ordutegia ere. Hauze zen ideia: goiko mundura ematen zuen atea zeharkatzea eta, horretarako, gauean atek itxi baino lehenago, logelatik ateratzea eta, segurtasun langileak saihestuz, atearaino heltzea. Baina atea irekitzeko txartel berezi bat behar nuen. Hori zatirik arriskutsuena izan zen: langile berezien gelan sartu behar nintzen eta txartela lapurtu. Ordubeteko atsedenean, komunera joateko aitzakia erabili nuen; komuneko eta segurtasun gelako korridorea berdina zenez, erraz lortu nuen seguritate gelan sartzea, eta bertan, isiltasun osoz, txartela lortu nuen.

Gau horretan atek itxi baino lehenago neukan guztia hartu nuen eta, esperantzaz beteta, kontu handiarekin mugitu

nintzen. Plana mila aldiz errepikatu nuen buruan, baina orain beldur handiagoa nuen. Eskailera guztiak igo nituen eta ateraino ailegatutakoan, alarmak joka hasi ziren. Denbora galdu gabe, goiko mundura eramango ninduen atea ireki nuen, baina belardi polit baten ordezkailera gehiagorekin topo egin nuen, bukaezinak ziruditen eskailerak. Ahal izan nuen azkarren mugitu nintzen, eta justu argi pixka bat ikusi nuenean, harrapatu egin ninduten. Gela oso txiki batera eraman ninduten; bertan nire liburua erre zuten peto grisarekin batera. Gorriz jantzi ninduten eta gela ilun batera eraman ninduten, beste peto gorridunekin. Bi egunetara, lantegiak baino beherago zegoen gela handi batera eraman ninduten: handia zen, oso txikia zirudien ordea, hildakoen gorputzak leku gehiena hartzen zutelako. Gorputzen artean Lu ezberdindu nuen, bere begiak ikusi nituenean, zertzobait lasaitu nintzen, nolabait bere begietan iraganeko distira antzeko bat ikusi nuelako. Belauniko jarri nintzen zoru hotzean, eta beste hiru peto gorridun ekarri zituzten. Begiak estali zizkiguten eta iluntasun osoan argi entzun nuen lehenengo tiro bat. Ondorioz beldurrak nire gorputza hartu zuen. Ondoren, bigarren bat. Ostean, hirugarrena. Laugarrenarekin batera min handia sentitu nuen, ostean lasaitasun izugarria. Berriro begiak ireki nituenean, kolore ezberdineko lorez betetako zelai handi batean nengoen, Lu ere bertan zegoen, soineko gorri batekin jantzita, baita gurasoak ere traje gorri batekin. Hainbeste kolore ikusi ahal ziren, baina gehien ikusten zena gorria zen.

**URRUZUNOTARRAK
1986-2021**

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Abaunza Urionabarrenetxea	Sara	Ametsen bila	2013	Prosa
Aboitiz Correa	Xabier	Ikaro	2010	Prosa
Aginaga Etxebarria	Leire	Anbotoko dama	2017	Prosa
Agirre Aranguren	Iraitz	Ohore Galdua	1998	Prosa
Agirre Aranguren	Iraitz	Burua tente mutilak!	1999	Prosa
Agirre Aranguren	Iraitz	Maite duen orok...	2000	Prosa
Agirre Aranguren	Iraitz	Gorrotoren mendekua	2000	Prosa
Agirre Aranguren	Iraitz	La dolce vendetta	2001	Prosa
Agirre Arriolabengoa	Manex	Aitona	1997	Prosa
Agirre Elgarresta	Martin	Idazmakina bakarti baten azken narrazioa	1986	Prosa
Agirre Epelde	Maddi	Sugea eta zu	2020	Prosa
Agirre Epelde	Maddi	Portzelanazko panpina	2021	Poesia
Agirre Garmendia	Alaine	Pausoak	2006	Poesia
Agirre Garmendia	Alaine	Ikararen korridorean gaindi	2007	Prosa
Agirre Garmendia	Alaine	Agian	2007	Prosa
Agirre Garmendia	Alaine	Insomnio gauetan idatzitako zirriborrea	2007	Poesia
Agirre Garmendia	Alaine	Hiru segundo eta erdi	2007	Poesia
Agirre Garmendia	Alaine	Azkeneko bidaian	2008	Prosa
Agirre Garmendia	Alaine	Denbora zer den	2008	Poesia
Agirre Gonzalez	Amaia	Zenbakaitzaren mugagabetasuna	2006	Prosa
Agirre Gonzalez	Amaia	Gatibu	2007	Prosa
Agirre Gonzalez	Amaia	Zeruertzaren bila	2008	Prosa
Agirre Gonzalez	Amaia	Tximeleten jolasa	2008	Poesia
Agirre Larrea	Antziñe	Irrati baten gora-beherak	1986	Prosa
Agirre Lazkanoiturburu	Mikel	Zergatik?	1989	Poesia
Agirre Madariaga	Uxue	Oroitzapenen ziega	2010	Prosa
Agirre Martija	Elena	Instagram	2020	Poesia
Agirre Mosquera	Uxue	Espero ez nuena	2010	Poesia
Agirre Zapirain	Ugaitz	Malkoz josiriko bandera	2008	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Agirre Zapirain	Ugaitz	Erokerian	2009	Poesia
Agirregomezkorta Iza	Miren	Mare Mortum	2018	Prosa
Aiestaran Iparragirre	June	Mendekuen fabrika	2021	Prosa
Aiestaran Iparragirre	Maddi	Bitxilore, zu traidore	2016	Poesia
Aiestaran Iparragirre	Maddi	Aske	2017	Poesia
Aiestaran Iparragirre	Maddi	Irantzuz	2018	Poesia
Aiestaran Iparragirre	Maddi	Miraz	2018	Poesia
Aiestaran Iparragirre	Maddi	Oroitzapenen kutxa	2019	Poesia
Aiestaran Iparragirre	Naia	Nire poema	2020	Poesia
Aizpiolea Martikorena	Maialen	Azken orbela	1997	Prosa
Aizpuru Bilbao	Miren	Larunbatak	2016	Prosa
Aizpuru Segurola	Kristina	Isiltasunaren oihartzuna	1999	Prosa
Akizu Bidegain	Maialen	Blas	2011	Prosa
Akizu Bidegain	Maialen	Ipuin batean bezala	2011	Poesia
Akizu Bidegain	Maialen	Hozkada	2012	Poesia
Akizu Bidegain	Maialen	Espaloian noraezean	2012	Poesia
Akizu Bidegain	Maialen	Zulo beltza	2013	Poesia
Akzu Bidegain	Maialen	Teloia jaisten denean	2013	Poesia
Alberdi Estibaritz	Antton	Ez dut ezer ulertzen	2002	Prosa
Albizbeaskoetxea Sánchez	Beñat	Zein urrun dagoen Europa	2018	Prosa
Aldabaldetretu Etxeberria	Gotzon	Itzultzerik gabeko bidaia	1993	Prosa
Alduntzin Egizurain	Unai	Morte nel carnavales	2008	Prosa
Alduntzin Egizurain	Unai	Izango al du udaberririk negu honek?	2009	Prosa
Alonso Allue	Leire	Azken dantza hau	2011	Prosa
Alonso Allue	Leire	Autopsia	2012	Poesia
Alonso Allue	Leire	Alzheimerren doinua	2012	Prosa
Alonso Allue	Leire	Jainkoaren izenean	2011	Poesia
Altuna Angiozar	Nekane	Niregandik urrun	1987	Poesia
Altuna Angiozar	Nekane	Baldin argia ikustera iristen banaiz	1988	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Altuna Jauregi	Karmele	Praisku mutil zaharra	1986	Poesia
Altuna Jauregi	Nuria	Bizitza horrela delako	1987	Prosa
Alvarez Gerriko	Ion	Betidanik, betirako	1990	Poesia
Alzate Azpiroz	Jon	Zozketagai xelebrea	1992	Prosa
Alzugarai Sacristán	Aitziber	Zergatik?	1988	Poesia
Amondarain Ipiña	Gaizka	Margotu ninduten	1999	Poesia
Amondarain Ipiña	Gaizka	Urtaroen klandestinitatean, zu	2000	Poesia
Amondarain Ipiña	Nagore	Gogoratzen haiz	1995	Poesia
Amondarain Ipiña	Nagore	Malekoitik so	1997	Poesia
Amorrortu Barrenetxea	Peru	Beragatik	2015	Prosa
Amorrortu Barrenetxea	Peru	Post mortem	2016	Prosa
Amorrortu Barrenetxea	Peru	Lubiankan	2017	Prosa
Amozarrain Mendizabal	Idurre	Pentsamenduak	1995	Poesia
Amutxastegi Maguregi	Amets	Denbora makina	2019	Poesia
Amutxastegi Maguregi	Amets	Autoernetzea	2020	Poesia
Ansa Arbelaitz	Garazi	Iratzargailuaren orratz herdoilduek martxan dihardute	2005	Prosa
Ansa Arbelaitz	Garazi	Oraina iraganean ahazturik	2005	Poesia
Anzizar Lizarraga	Nerea	Blues bat gauaren iluntasunean	1997	Prosa
Apaolaza Cardona	Mattin	Azken geltokia	2016	Poesia
Apaolaza Goena	Amaia	Amaigabeko itukin latzak	1992	Prosa
Apaolaza Goena	Amaia	Zaharra berri... orain eta beti	1993	Prosa
Apaolaza Larrea	Uxue	Azken bost minutuak	1996	Prosa
Arana Cardenal	Oihana	Volfgang	2019	Prosa
Aranburu Aseginolaza	Iñigo	Sahatsaren azken negarra	1987	Prosa
Aranburu Aseginolaza	Maria	Bi hitz nire pentsamenduen maizterrari	1990	Poesia
Aranburu Gorrotxategi	Laiene	Zuri esker	2017	Poesia
Aranburu Guridi	Mattin	Gau luzea	2012	Prosa
Aranburu Guridi	Mattin	Zapi zurian, zirkulu ubela	2013	Poesia
Aranburu Guridi	Mattin	Zer gerttau da?	2013	Poesia
Aranburu Guridi	Mattin	Habana, beste herria	2014	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Aranburu Zeziaga	Xabier	Hiriaren ostadarra	1989	Poesia
Aranguren Juaristi	Olatz	Aztiaren eskuetan...	1996	Poesia
Aranguren Mujika	Josune	Ni ez naiz Amaia	1997	Prosa
Aranguren Oiharzabal	Ainhoa	Gauaren atsedeen isila	1989	Poesia
Aranzeta Zubeldia	Amaia	Iraultza	2003	Poesia
Arbelaitz Lekuona	Usua	Helmugara iristea, hori da kontua	2000	Prosa
Arbelaitz Sarasola	Olaia	Hantxe lokartu nintzen	2003	Prosa
Arejita Abaitua	Ane Miren	Errekaren mozorroak	2013	Prosa
Arejita Abaitua	Nerea	Biolontxeloaren arima	2014	Prosa
Arenas Belamendia	Leire	Borobilean amaitzen diren istorioak: Narziso	2011	Poesia
Ares Amaia	Nagore	Urdinez tindaturiko hitzak	2007	Poesia
Aristizabal Tolosa	Ekiñe	Pairatzeak ikaratu ala ikara pairatu?	2003	Poesia
Arozena Velez	Maitte	Aita, zer gertatzen zaio munduari?	2001	Prosa
Arrastia Mauleon	Onintze	Izarrak zeruan	2021	Prosa
Arratibel Galartza	Enara	Begi ditziratsuak	1995	Prosa
Arregi Elosua	Ainhoa	Konfidantzaren ordaina	1988	Prosa
Arregi Izagirre	Alots	Puntu ta komak garagardo aparretan	2003	Prosa
Arregi Izagirre	Alots	PaPérezko hegazkinak biribil ezabatuan	2003	Poesia
Arregi Izagirre	Alots	Belaunpe konprimituetako autobus geltokiak	2003	Poesia
Arregi Izagirre	Alots	Hegoak ebaki banizkion zeruari, ez zen urdina izango	2003	Poesia
Arregi Izagirre	Alots	Gaur, berandu sartu zait beltza hartzeko gogoa	2004	Prosa
Arregi Izagirre	Alots	Gasolinategirik baldin bada	2004	Poesia
Arregi Izagirre	Alots	Tximeleta zuriak kutxa gardenetan asfixiatzen dira	2005	Prosa
Arregi Izagirre	Odei	Itsasoaren besoetan	1999	Poesia
Arregi Izagirre	Odei	Amets gaiztoetatik ihesi	1999	Poesia
Arregi Izagirre	Odei	Sentimentuetan galdurik	2000	Poesia
Arregi Izagirre	Odei	Aingeruen negarra	2000	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Arregi Izagirre	Odei	Argi amatatuetan itzal bat	2001	Poesia
Arregi Izagirre	Odei	Bizitzaren drogak	2001	Poesia
Arregi Izagirre	Odei	Sagar bihotzak sagar begietan	2002	Poesia
Arregi Lopez	Ane	Zuk uste ametsak bete daitezkeela?	2002	Prosa
Arrese Iturbe	Olaia	Maitemintzearen gaztigua	1993	Poesia
Arriolabengoa Bengoa	Nagore	Hesiak gainditzen	2001	Poesia
Arrizabalaga Linaza	Mirari	Zereko zera zertzeko	1986	Poesia
Arrizubieta Barredo	Aroa	Trans(sex)ea	2017	Poesia
Arrizubieta Barredo	Aroa	Zuei, zuri, guri... eta agian niri	2018	Poesia
Arruabarrena Larrarte	Mikel	Gorritik morera	2012	Poesia
Arruebarrena Lizarralde	Miren	Iluntasuna	1994	Poesia
	Gurutze			
Arruti Arruti	Iñaki	Amaierarik gabeko gutuna	2001	Prosa
Arruti Arruti	Iñaki	Balbea errekak bere bidea darrai	2001	Prosa
Arruti Errazkin	Idoia	Ametsen Bakardadean	1998	Prosa
Arruza Elgezabal	Amaia	Naturaren legea	1988	Prosa
Artetxe Arrien	Ainara	Isilpean bego Anttonen itxura	1988	Prosa
Artetxe Maiztegi	Maialen	Etorkizun beltzaren islada	2007	Poesia
Artetxe Maiztegi	Maialen	Itsasoaren magalean	2008	Poesia
Artetxe Maiztegi	Maialen	Itzal ilunaren beldur	2009	Poesia
Artetxe Maiztegi	Maialen	Ispiluaren aurrean	2010	Poesia
Artola Iriondo	Mikel	Nagusia eta hirurok	1992	Prosa
Artola San Miguel	Asier	Infernuaren mugetatik	2005	Prosa
Artola San Miguel	Asier	Amorioen bazca	2006	Prosa
Artolazabal Amilleta	Amaia	Beltza ez delako hain beltz eta zuria ilunago	1996	Poesia
Artolazabal Amilleta	Amaia	Iluntasunean lorea zimeltzen den lez	1997	Poesia
Artolazabal Amilleta	Amaia	Denborak ez du astirik	1997	Poesia
Astigarraga Arruabarrena	Oihan	Zergatik?	2015	Poesia
Asurabarrena Bidegain	Eñaut	12 puntu	2007	Prosa
Asurabarrena Zipitria	Lierni	Aitonaren heriotza	1996	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Atucha Zarakova	Anastasia Ainhoa	Gizakiok aska gaitezen!	2009	Prosa
Atxabal Arrasate	Ainhoa	Bihotzak lau atal... lau poema?	2007	Poesia
Atxabal Arrasate	Ainhoa	Harearik gabeko itsasoa	2009	Poesia
Atxutegi Sarrionandia	Alvaro	M	2005	Prosa
Atxutegi Sarrionandia	Juan	Idazle izan nahi dutenei	2003	Prosa
Atxutegi Sarrionandia	Juan	Gutun guztiak karteroak jan dituelako	2005	Poesia
Atxutegi Sarrionandia	Juan	Mentre dorme la Città	2005	Prosa
Atxutegi Sarrionandia	Juan	Herdoildutako izkinek ez dute sentipenik	2004	Prosa
Aurrekoetxea Arkotxa	Igor	0 14	1991	Poesia
Aurrekoetxea Arkotxa	Iñaki	Merezi al du paradisuak?	1987	Poesia
Aurrekoetxea Arkotxa	Leire	Zure zain	1996	Poesia
Aurrekoetxea Intxausti	Iraide	Gora motxilak	2018	Prosa
Auzmendi Agirre	Agurtzane	Omnia vincit amor - maitasunak dena garaitzen du	1990	Poesia
Ayllon Corral	Mikel	Jaiotza bat	1996	Poesia
Ayllon Corral	Mikel	Garaiak	1996	Poesia
Ayllon Corral	Mikel	Desgaraiko olerki zentzugabe solteak	1996	Poesia
Ayllon Corral	Mikel	Zer dakarkit errekako urak zure negar malkoak ez badira?	1997	Poesia
Ayllón Corral	Mikel	Zure xerka	1995	Poesia
Azipiolea Martikorena	Maialen	Zerua negarrez denean	1999	Prosa
Azkarate Egaña	Belen	Amona, egia ote?	1990	Prosa
Azkue Ibarbia	Xabier	Azken hitzak	1987	Poesia
Azpiroz Iragorri	Izar	Poema bat momentuari	2006	Poesia
Azpiroz Iragorri	Izar	Zenbat min	2006	Poesia
Azpiroz Iragorri	Olaia	Udazkenean jausten diren orbel sikatuak	2008	Poesia
Aztiria Etxeberria	Nekane	Lamintxo	1986	Prosa
Azurmendi Lasa	Ane	Zaharrak berri	2000	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Azurmendi Marcos	Olaia	Han ez omen baita malkorik	2018	Prosa
Azurmendi Marcos	Olaia	Herria	2019	Prosa
Babiano Lpz de Sabando	Mikel	Oroitzapenak	2001	Prosa
Badiola Ostolaiz	Ane	Mugagabearen mugetasun irreala	2005	Prosa
Badiola Ostolaiz	Ane	Koloreen melodiapean galdurik, bizitzaren elbarritasunari so	2005	Poesia
Badiola Ostolaiz	Ane	Mugarriaren mugak zazpi zapi ditu	2006	Poesia
Badiola Ostolaiz	Ane	Eta gaur ere atzo	2007	Prosa
Badiola Ostolaiz	Ane	Komunetik behera	2007	Prosa
Badiola Prieto	Joseba	Mugaz bestalde	2006	Prosa
Badiola Solabarrieta	Naia	Lokarriak	2018	Prosa
Badiola Solabarrieta	Naia	Niak	2019	Poesia
Barbadillo Silva	Ana	Mundu deskafeinatua	2010	Prosa
Barbantxo Galdos	Iñigo	Soinu izoztuak	1999	Poesia
Baroja Arrue	Miguel M ^a	Apokalipsis 1913	1994	Prosa
Basterra Fernandez	Ainhua	Bihotzeko kontraesanak	1986	Prosa
Bastida Loinaz	Ana Isabel	Igande gau batetako eztabaida imaginarioa	1987	Prosa
Baztarrika Otegi	Unai	Etenaren trilogia	2000	Poesia
Bedoya Valencia	Cristian	Nik bainila dut gustuko	2006	Prosa
Beloki Lizarralde	Leire	Itsasoaren menpean	1994	Poesia
Beloki Lizarralde	Leire	Amodioaren desterruan	1995	Poesia
Benavides Otsoa- Aizpurua	Jokin	Oroitzapenen garra	2002	Prosa
Bengoa Santxo	Mikeldi	Zu eta ni (hiria medio)	1988	Poesia
Bengoetxea Otegi	Idoia	Hiriaren taupadaz	2007	Poesia
Benito Aranberri	Jon	Etorkizunaren lurraldean	1997	Poesia
Benito Aranberri	Jon	Atzera begira	1997	Poesia
Benito Aranberri	Jon	Zure gorputzaren abenidetan galduriko azken intifada	1997	Poesia
Benito Aranberri	Jon	Amaraun Anonimoetan	1998	Poesia
Beobide Azpeitia	Begoña	Abestiaren argia	1989	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Beramendi Britt	Miren	Mundua	2002	Poesia
Beramendi Britt	Miren	Ezinaren malkoa edo ezjakintasunaren negarra?	2003	Poesia
Berasaluze Ostolaza	Garikoitz	Amodioaren itsasoa	1990	Poesia
Berasaluze Ostolaza	Garikoitz	Añamenditik zure leihora	1990	Poesia
Berasaluze Ostolaza	Garikoitz	Amodioaren sehaskan	1992	Poesia
Berasaluze Ostolaza	Garikoitz	Poesiaren magalean	1992	Poesia
Berasaluze Ostolaza	Garikoitz	Iraunen dute	1993	Poesia
Berasaluze Ostolaza	Garikoitz	Kimeraren harriesietan	1994	Poesia
Berasategi Catalan	Maialen	Goizegi dirudi goiz izateko	2007	Poesia
Bermudez Yarza	Elena	Hemen nago	2011	Prosa
Bertzosa Irastorza	Manex	Puritanical Euphoric Misanthropia	2004	Prosa
Betzuen Arana	Kepa	Seiak eta hamar	1995	Prosa
Bilbao Barruetabeña	Leire	Herioaz maitemintzean	1995	Poesia
Bilbao Barruetabeña	Leire	Denboraren denbora	1996	Poesia
Bilbao Barruetabeña	Leire	Farolpeko itxoitea	1996	Poesia
Bilbao Barruetabeña	Urki	Beltz	1998	Poesia
Bilbao Bueno	Goiatz	Bihar arte laztana	2002	Poesia
Bilbao Burgaña	Mikel	Bakardadearen itsasoan	2014	Prosa
Bitorika Albizu	Arkaitz	Bat-batean baturik	1994	Poesia
Bizkarguenaga Jugo	Amaia	Itsastar baten gogoetak	1996	Poesia
Cabero Saizar	Amaia	Beste egun bat	2010	Poesia
Cadierno Gutierrez	Jon	Lur azpian	2006	Prosa
Calleja Felipe	Pablo	Azken Itxaropena	2012	Prosa
Calleja Felipe	Pablo	Letretaraino	2014	Prosa
Caminos Ikazuriaga	Haizea	Gazitasun gazi-gozoa	2002	Poesia
Cano Jauregi	Harkaitz	Jazza dut maitale	1991	Prosa
Cano Jauregi	Harkaitz	Denboraren hautsontzian	1992	Poesia
Cano Jauregi	Harkaitz	Amodioa, gorriz jantziriko emagaldu hori	1993	Poesia
Cano Jauregi	Harkaitz	Erresuma ahituak	1993	Poesia
Cano Jauregi	Harkaitz	Jitlore	1993	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Cano Jauregi	Harkaitz	Kaosaren abantailan	1993	Poesia
Cano Jauregi	Harkaitz	Urak ekartzen duena	1993	Poesia
Cano Sanchez	Irene	Silueta dantzaria	2014	Prosa
Carreras Orobengoa	Maite	Etorkizunean islada	2009	Prosa
Casabal Pikabea	Haritz	Zure etxea izan bedi Himalaya	2005	Poesia
Cascon Urizar	Maria	(Ez)ezagunak	2017	prosa
Castaño Fariñas	Garazi	Hiriko gizakia	2011	Poesia
Ceña Setien	Ander	Isilpeko ametsak kanporatzean	2005	Prosa
Ceña Setien	Ander	Espejismoak bigarren mailako errepideetan	2006	Prosa
Ceña Setien	Ander	Ordulariaren orratzak eskirolak dira	2006	Poesia
Ceña Setien	Ander	Azken geltokiaren zain	2006	Poesia
Churruca Fernandez	Xabier	Boga-boga sareetan	1988	Prosa
Collado Legorburu	Sergio	Leihotik begira	1994	Prosa
Cruz Oliden	Estitxu	Nahi nuke... behar nuke	2009	Poesia
Cuevas Trujillo	Nagore	36 Km	2015	Prosa
De Goñi Garcia	Iosune	Malkoen kaligrafia	2011	Poesia
De los Mozos Olaizola	Izaskun	Semeak beti seme	1990	Poesia
De los Mozos Olaizola	Izaskun	Heriotza	1988	Poesia
De Miguel Arnaiz	Olatz	Amaren Heriotza	1998	Poesia
Diaz de Heredia Matanzas	Harri	Urtez urte	2020	Poesia
Duran Gabilondo	Imanol	Zikloa	2015	Poesia
Echebarria Martinez	Miren	Aulki hutsak	2018	Prosa
Egiguren Azkune	Ekhiñe	Esan al dizut inoiz...	1994	Poesia
Egiguren Azkune	Ekhiñe	Orkidea beltza	1995	Poesia
Egiguren Azkune	Ekhiñe	Gau euritsu batean ezagutu nuen	1993	Prosa
Egiguren Imaz	Izaskun	Aitorpenak ilunabarrean	1988	Prosa
Eguren Etxabeguren	Iñaki	Hallelujah! Hallelujah!	1991	Poesia
Eizaguirre Otegui	Irati	Hego doinua	2021	Poesia
Eizagirre Telleria	Nerea	Valerianen kondena-pean	2009	Prosa
Eizagirre Telleria	Nerea	Gogo goseberak	2009	Prosa
Eizagirre Telleria	Nerea	Piratak eta piratak daude	2010	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Eizagirre Telleria	Nerea	Jaxintoren gorpua	2010	Prosa
Eizagirre Telleria	Nerea	Denbora	2010	Poesia
Elduaian Uranga	Estitxu	Bizitzan hamazazpi urte	1993	Prosa
Elgezabal Bilbao	Elena	Argazki baten historia	2007	Prosa
Ellis Luzarraga	Naia	Gerrako hizkuntzan	2017	prosa
Eraunzetamurgil Elustondo	Maidier	Eppur si muove	2021	Prosa
Esnaol Badiola	Aitor	Eguna	1988	Poesia
Esnaola Aldanondo	Iratxe	Garraisi mutuak	2000	Poesia
Esnaola Aldanondo	Iratxe	Egun arrunt bat gehiago	2001	Prosa
Esnaola Aldanondo	Iratxe	Gau Hotza Eta Lainoa	1998	Prosa
Esnaola Aldanondo	Lierni	Mendian gora haritza	2003	Prosa
Esnaola Barriola	Ibai	Haran isila	2011	Prosa
Esnaola Goienetxea	Mateo	Ezkortasun boladetako gogoetak	1986	Poesia
Estantona Bilbao	Igor	Kondairak dioenez	1992	Prosa
Estevez Fernandez	Monica	The beautiful life of the drugs; very- very beautiful life...	1996	Poesia
Estévez Fernández	Mónica	Lehenaldia ahazten, oraina bizitzen	1995	Poesia
Estévez Fernández	Mónica	Desioan galdu arte	1997	Poesia
Estévez Fernández	Monika	Poetaren Bidea, Amaierarik Gabeko Kalea...	1998	Poesia
Estiballes Ormaetxea	Arkaitz	Udazkeneko arrats euritsu bat	1994	Prosa
Estiballes Ormaetxea	Arkaitz	Au revoir, maitea	1995	Prosa
Estiballes Ormaetxea	Arkaitz	Azken trenaren zain estazioan	1995	Prosa
Estiballes Ormaetxea	Arkaitz	Bekatuaren isurkia	1995	Prosa
Estonba Loinaz	Alaitz	Bizitzaren jokoa	2015	Poesia
Estonba Loinaz	Alaitz	Zuretzako hitzak	2017	Poesia
Etxabe Iruretagoiena	Nagore	Bizitzaren mandamentuak	2001	Poesia
Etxaniz Iraola	Ainitze	Ametsa egi	2000	Prosa
Etxebarri Coello	Aritz	Burruka	1988	Poesia
Etxebarria Martinez	Miren	Larunbatak	2016	Prosa
Etxeberria Barandiaran	Garazi	Zurekin, baina zu gabe	2004	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Etxeberria Barandiaran	Garazi	Ahotsik gabeko deiadarra	2005	Poesia
Etxeberria Fernandez	Zuriñe	Barra ertzeko amets ezkuetak	2014	Prosa
Etxeberria Otaegi	Maddi	Ispiluari begira	2014	Poesia
Etxeberria Varela	Ane	Ez	2018	Prosa
Etxeberria Yoldi	Naiara	Badajoztik edonora	1994	Prosa
Etxegia Eizagirre	Saioa	Ilargia itsaspean	2016	Poesia
Etxezarraga Ziarrusta	Irantzu	Arbasoen ahotan	1991	Prosa
Etxezarreta Etxarri	Enekoitz	Nire baitakoa zara	1999	Poesia
Euzkitze	Aner	Besotik nork heldu	2020	Prosa
Ezeiza Ramos	Ainhoa	Idazle proiektu baten aburuak	1989	Prosa
Ezkiaga Iparragirre	Amaia	Heriotz Andreak zuria du laket	1990	Prosa
Fagundez Osa	Larraitz	Motoredun latorrizko auto gorri txikia	2013	Prosa
Fernández de Larrinoa Ibarbia	Oihana	Odolkiak ordainetan	2021	Prosa
Fernández de Pinedo Irastorza	Aratz	Maitasuna, sua	2017	Prosa
Fernández de Pinedo Irastorza	Aratz	Zoriaren show-a	2018	Prosa
Fernández de Pinedo Irastorza	Aratz	Tissuitera	2020	Poesia
Fernandez Jauregi	Ander	Bakardadearen miseria	1999	Prosa
Fernandez San Martin	Jon	Fefe	2003	Prosa
Fernandez San Martin	Jon	Spaghetti bihurriak tomatetan	2004	Prosa
Fernandez San Martin	Jon	Heriotzari ongietorria	2004	Poesia
Ferreiro Villaluenga	Daniel	Zakurra	1998	Prosa
Ferreiro Villaluenga	Daniel	Maite Bengoetxea begira zegoen	2000	Prosa
Franko Sudupe	Jaione	Zerutar inperioaren zedean	1988	Prosa
Gabiria Mauleon	Maitane	Aitona	2003	Poesia
Galarraga Aiestaran	Patxi	Oihartzun eta tenk	1989	Poesia
Galarraga Aiestaran	Patxi	Taiga eta Zorrilla	1989	Poesia
Galarraga Aiestaran	Patxi	Une hartan... eta orain	1990	Poesia
Galarraga Bastida	Amaia	Irribarre bat	2011	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Galdos Arrondo	Olaia	Agurraren lezioa	1994	Prosa
Galparsoro Sarriegi	Ainhoa	Pailazoak irrifarra galdu du!	1992	Prosa
Ganboa Sosa	Lohitzune	New York amestua	2011	Prosa
Ganzarain Etxaniz	Xabier	Ziutate postmoderno historiagabea	1992	Prosa
Garatea Zaballa	Karmele	Itsasoko uraren gorabeherak bezala	2014	Prosa
Garatea Zaballa	Karmele	Ordua da	2015	Prosa
Garcia Aretxabaleta	Alexander	Fraileen arteko kontuak	1996	Prosa
García Berasategi	M. Jesus	In memoriam	1992	Poesia
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	Route 66	2007	Prosa
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	Labirinto biluzia	2008	Prosa
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	Irri beltzak ez du irri izena ere merezi	2008	Prosa
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	Mermelada gorriko opil beltza	2008	Prosa
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	Gereziaren zukua	2008	Poesia
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	... bals	2008	Poesia
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	Olatuek kartzelaturik daroaten olerkia	2009	Poesia
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	SMS-ak	2010	Poesia
Garcia Cengotitabengoa	Blanca	Gogoan	2010	Poesia
Garcia de Cortazar	Miren	Hutsune eta itxaropen	1987	Prosa
Garcia de Kortazar Agirrezabal	Jon Ander	Azken etapa	1992	Prosa
Garcia Lopez	Ane	Azken egunsentia	2010	Prosa
Garcia Lopez	Ane	Tabernaren bestaldetik	2010	Poesia
Garcia Lopez	Ane	Hondarrezko gutunak	2011	Poesia
Garmendia Arratibel	Lierni	Begi urdineko begirada	2010	Prosa
Garmendia Eguskiza	Iratxe	Altxorrik preziatuena	2017	Prosa
Garmendia Eguskiza	Iratxe	Malko bat itsaso zabalean	2018	Prosa
Garmendia Etxabe	Jaione	Markel	1986	Prosa
Garmendia Irizar	Maddi	Bakarrik	1996	Prosa
Garmendia Irizar	Maddi	Sei Puntako Izarra	1998	Prosa
Garmendia Irizar	Maddi	Txantxangorriaren Kantua	1998	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Garmendia Irizar	Maddi	Laztana	1999	Prosa
Garmendia Munduate	Larraitz	Amodioaren garapena	1992	Poesia
Gaztelumendi Beristain	Lur	Askatasun hegoak	2016	Poesia
Gaztelumendi Beristain	Lur	Kristal Lodiaren beste aldean	2016	Prosa
Gerekiz Uriarte	Naia	Bizitza	2017	Poesia
Gezala Ortiz	Amaia	Zorionaren patua	2004	Poesia
Gil Kortabarria	Nerea	Ilunabarreko hitzak	2012	Prosa
Gil Munarriz	Jorge	Izarren izenean	1997	Prosa
Gil Munarriz	Jorge	Heriotzak Ez Zekiena	1998	Poesia
Gil Munarriz	Jorge	Metro	1999	Poesia
Goenaga Jauregi	Jon	Gertaera arraroak	1991	Prosa
Goia Imaz	Garazi	Amodioaren pasioa	1996	Prosa
Goikoetxea Asurabarrena	Ekaitz	Gauaren Ilunduran	1998	Poesia
Goikoetxea Asurabarrena	Irati	Asko maite duenak asko sufrizten du	1999	Poesia
Goikoetxea Asurabarrena	Irati	Koloreak, bizitzaren arima	2000	Poesia
Goikoetxea Gezuraga	Josu	Frenopatiko triste eta eroa	1991	Poesia
Goikoetxea Gezuraga	Josu	Azken fotogramak	1992	Poesia
Goikoetxea Zabaleta	Idoia	Björkeport maldizioa	1999	Prosa
Goitia Artetxe	Libe	Olatuen antzera	2019	Poesia
Goitia Pastor	Leire	Galdutako bihotzaren bila	1989	Prosa
Gojenola Urrutia	Ainhoa	Faltan bota zaituela	2014	Prosa
Gojenola Urrutia	Ainhoa	Azken hatsa	2015	Prosa
Gojenola Urrutia	Ainhoa	Homo hominis lupus	2017	Prosa
Gómez Alonso	June	Gaueko kronika bat	1997	Prosa
Gondat Unzalu	Nora	Ezjakin baten pentsamenduak	2018	Poesia
González Castillo	Ane	1937	2019	Poesia
González García	Kristina	Errugabea	1998	Prosa
Gonzalez Montero	Claudia	Betiko maitasuna	2000	Prosa
Gorostizu Mujika	Ainara	Leticia	1997	Prosa
Gorostizu Mujika	Ainara	Londresko Bluesik Ederrena	1998	Prosa
Gorostizu Mujika	Ainara	Baserritik	1999	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Gorroño Marsal	Helena	Ez nintzen horrelakoak egiten zituen horietakoa	2018	Prosa
Gorrotxategi Azkune	Miren	Herio	1997	Poesia
Granizo Uribarrena	Idoia	Ez da posible	2016	Prosa
Gregorio Zabala	Lierni	Beste egun bat	2017	Prosa
Gullon Rodriguez	Gorka	Taxi gidaria	2007	Prosa
Guraya	Maddi	Korrika bizian amildegiratzen den urpekaria	2021	Poesia
Gurrutxaga Uranga	Amagoia	Bi eguneko egunkaria	1986	Prosa
Gurrutxaga Zubimendi	Iñaki	Espaloia	1999	Prosa
Gutierrez Crespo	Patricia	Zoria jokoan	2016	Prosa
Hernando Ibero	Izar	Etxera itzulera	2011	Prosa
Herran Molinera	Jasone	Heriotza tunelaren amaieran	2012	Prosa
Herreros Perea	Saioa	Poemaz blai	2013	Poesia
Huerta Tejada	Irune	Euria	2019	Poesia
Hussein Hernandez	Nadin	Sehaska beltzean	2016	Prosa
Ibarguren Elosegui	Josu	Itsasoz beteriko mugetarantza	2016	Poesia
Ibargutxi Gisasola	Lierni	Holyhead en gertatu zena	1991	Prosa
Ibarluzea Santisteban	Olatz	Gizarte mamia	2003	Poesia
Ibarluzea Santisteban	Olatz	Une aproposa	2003	Poesia
Ibarluzea Santisteban	Olatz	Hutsa	2004	Poesia
Ibarluzea Santisteban	Olatz	Jolasean	2005	Poesia
Ibarzabal Galarza	Katalin	Kristalaren bestaldetik	2013	Prosa
Idoiaga Mondragon	Nahia	Amets gorriak	2003	Prosa
Illaro Etxebarria	Arrate	Armairu kanpoko oihuak	2005	Poesia
Imaz Ganzarain	Itziar	Bizitzaren egia	1991	Prosa
Imaz Irastorza	Mikel	Fenixaren pabeiloia	1986	Prosa
Imaz Irastorza	Mikel	Montparnasse-ko usoak dira igaro	1989	Prosa
Imaz Irastorza	Mikel	Zentzu eta funts	1989	Poesia
Intxausti Ormazabal	Garbiñe	Heriotzaren magalean banengo	1989	Poesia
Iparragirre Albisu	Peru	Heriotza(k)	2014	Poesia
Iragorri Litago	Leire	Infernua, konfiantza, mirariak, denbora eta faltan	2014	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Iraola Goiburua	Jon	Ixiltasunaren bakardadean	2004	Prosa
Iraola Goiburua	Jon	Poltsikoan aurkitutako poemak	2006	Poesia
Iraragorri Herrera	Ainara	Itsasbehera	2018	Prosa
Irastorza Landa	Nerea	Musutruk	2009	Prosa
Irastorza Otamendi	Amaia	Hutsuneak	2018	Poesia
Irastorza Ugalde	Beñat	Old town	2009	Prosa
Irastorza Ugalde	Beñat	Moonlight sonata	2010	Prosa
Iribarren Aristizabal	Ibon	Romeo eta Julio	1992	Prosa
Iribarren Aristizabal	Ibon	Erretratua	1993	Prosa
Iribarren Aristizabal	Ibon	Okerreko gaua aukeratu nuen maitemintzeko	1993	Poesia
Irigoi Kortabitarte	Maddalen	Eguzkirik ederrenaren negu usaina	2014	Prosa
Irigoyen Iriondo	Olaia	Bi mundu bakarrean	2012	Prosa
Irugeunpagate Arrieta	Nagore	Noranzko zuzenean	2020	Prosa
Iruretagoiena Agirrezabalaga	Iñigo	Behin betiko	1993	Poesia
Iruretagoiena Agirrezabalaga	Iñigo	Bizi baihaiz	1993	Poesia
Iruretagoiena Agirrezabalaga	Iñigo	Metalezko zuhaitzak belaze berdeetan	1994	Poesia
Iruretagoiena Agirrezabalaga	Iñigo	Amodioaren frentean hildako azken soldaduari	1995	Poesia
Iturbe Epelde	Julene	Otsaila	2017	Poesia
Iturbe Orbegozo	Nahia	Beirazko esfera	2021	Prosa
Iturriaga Zugaza-Artaza	Unai	Gaua eta zu	1992	Poesia
Iturriarte Basterretxea	Ane	Ezezagunak	2015	Prosa
Iturriotz Etxaniz	Amaia	Pantailak itzali du	2008	Poesia
Iturriotz Etxaniz	Amaia	Estu-estu	2009	Prosa
Iturriotz Etxaniz	Amaia	Hiru	2009	Prosa
Iturriotz Etxaniz	Amaia	Musu bat	2009	Poesia
Iturriotz Etxaniz	Amaia	Lau urte baino gehiagoz	2009	Poesia
Iturriotz Etxaniz	Amaia	Itsasoa Berlinen	2010	Prosa
Iza Totorika	Ibon	Zaparrada lehorra	1991	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Izagirre Egiguren	Mikel	REM	2016	Prosa
Jainaga Larrinaga	Zihara	Nori	2010	Poesia
Jaka Irizar	Oihane	Itsasoratutako malkoak. Hitz izoztua	2002	Poesia
Jauregi Aizpurua	Leire	Ez naiz ezer	2002	Poesia
Jauregi Larrañaga	Aitor	Ahotik ere ihes egiten dun	1989	Poesia
Jauregi Serrano	Maite	Audrey	2008	Prosa
Jauregi Unanue	Irati	Xakea	2016	Prosa
Jauregizuria Lopez	Maidar	Zu ez zaudenean	1990	Prosa
Jimenez Goñi	Ainhoa	Ez dut astirik	2005	Poesia
Kano Ormazabal	Nagore	Emagalduek deitzen gaituzten horiei	1990	Prosa
Kareaga Plaza	Paula	Katisha dut izena	2019	Prosa
Kastañares Etxezarreta	Asier	Itsasoak daki	1989	Poesia
Kortabarria Larrea	Martin	Odol	2014	Poesia
Labandibar Arbelaitz	Goiatz	Ipar izarra	2002	Prosa
Lago Iturriaga	Peio	Lepoaren puntatik	2020	Poesia
Laka Arozena	Amaia	Zuhaitza	2001	Poesia
Landa Eiguren	Mikele	Lurretik altxatu gabe	2013	Poesia
Landabidea Urresti	Xabier	Sua	1997	Poesia
Larrabide Elexpuru	Leire	Opari misteriotsua	1995	Prosa
Larrabide Fuldain	Jon	Gaberako aterpea	2015	Prosa
Larrañaga Ormazabal	Ane	Alaba galdua	1996	Prosa
Larrañaga Ormazabal	Ane	Laura	1997	Prosa
Larrañaga Zabaleta	Oihana	Zugatik	1995	Prosa
Larrarte Otegi	Miren	Panpina bat besterik ez	1989	Prosa
Lartzaguren Cardaba	Irail	Elurraren justizia	2019	Prosa
Larzabal Aperribay	Mikel	Hamaika aldeko prisma	2009	Prosa
Lazkano Orbegozo	Aitzpea	Eguzkiak begiratu eta irri	1989	Prosa
Leanizbarrutia Alonso	Garazi	Patuaren zoria	2012	Prosa
Legarreta Gorroño	Jon Haitz	Gizateriaren urratsak	2001	Prosa
Leiaristi Guenaga	Amaia	Ihes betea zilegi balitz	1988	Prosa
Lekue Arriola	Haitz	Neure txokotik	2006	Prosa
Lekuona	Maitane	Bakardadea	2017	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Lekuona Artola	Eneko	Askatasunaren bila	2001	Prosa
Leturia Delgrade	Itziar	Amets zapuztuen mundua	2006	Poesia
Leturia Iurrita	Iñaki	Genesi	1987	Prosa
Lezama Escribano	Ane	Heriotzaren hurre ngo geltokia	2014	Prosa
Lizardi Ituarte	Aitor	Athlas bezala	2010	Prosa
Lizaso Lopetegi	Estibaliz	Galdutako denboren zertzeladak	2002	Prosa
Lizaso Urrutia	Maidier	Zu eta ni zigarroa medio	1991	Prosa
Lizeaga Indart	Iker	Amets	2009	Poesia
Llanos Calviño	Maren	Ilargi argiak	2020	Prosa
Llona Ormaetxe	Idoia	Gizonak egin eta apurtu zuena	1987	Prosa
Loidi Garitano	Ane	Infernu berotik	1987	Poesia
Longarte Arriola	Maria	Fiat voluntas tua	1992	Prosa
Lopetegi De la Granja	Ekhi	Garai bateko hondarrezko erloju goibela...	1999	Poesia
Lopez Agirreurreta	Nora	Ez zaitez gelditu	2019	Prosa
Lopez Agirreurreta	Nora	Azken malkoa	2020	Prosa
López Ederra	Lorea	Nerabezaroa	2017	Poesia
Lopez Lasa	Olhane	Egunon printzesa	2014	Prosa
Lopez Lasa	Oihane	Gaubelarena	2015	Poesia
Madariaga Intxaurreaga	Maialen	Negar artean baina bai	2012	Prosa
Madariaga Intxaurreaga	Maialen	Oroitzapenaren azken geltokia	2013	Prosa
Madina Milikua	Txomin	Faroko zoroa	2000	Prosa
Madina Ugartemendia	Mikel	Ezetzta	1990	Poesia
Maio Manterola	Iker	Bizkorraren zoritxarra	2020	Prosa
Maiztegi Landa	Haize	Bizitza txuri beltzean	2000	Prosa
Majuelo Itoiz	Irati	Hiria antzoki	2011	Poesia
Makazaga Eraña	Nerea	Ilunbeko Neska Txikia Eta Hegoak	1998	Poesia
Makazaga Eraña	Nerea	Kolorezko bideak	1999	Poesia
Malagon Zaldua	Ana	Beleak kontaktzen	1994	Prosa
Malagon Zaldua	Ana	Beti mugan, zerbait ulertu nahian	1996	Prosa
Malagón Zaldua	Ana	Maitasunaren beste definizioa	1995	Prosa
Mancisidor Iztueta	Mikel	Askatasun bila	2007	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Mancisidor Iztueta	Mikel	Beti berdin	2007	Poesia
Mancisidor Iztueta	Mikel	Zure zain nago	2008	Poesia
Mancisidor Iztueta	Mikel	Nork asmatu zuen berotegi efektuaren ipuina?	2008	Poesia
Mancisidor Iztueta	Mikel	Patuaren morroi	2008	Prosa
Mancisidor Iztueta	Mikel	Igande arratsaldetako paseoan paPérezko hegazkinetan	2009	Prosa
Mancisidor Iztueta	Mikel	Beranduegi zen nabigatzera irteteko	2009	Poesia
Mancisidor Iztueta	Mikel	Ezabatu ezin den iragana	2006	Prosa
Mañeru Igoa	Irati	Mundu hobe baten bila	2003	Prosa
Manterola Arostegi	Nere	Bizitzeko arrazoia	1991	Prosa
Mantxola Urrate	Manex	Orri bati konfesioak	2005	Poesia
Martiartu Aiestaran	Olatz	Soka gainean	2017	Poesia
Martiartu Ayestaran	Olatz	Maite nau	2015	Poesia
Martiartu Ayestaran	Olatz	Kaiolarena zen enara	2016	Poesia
Martin	Ekaitz	Itsasarteko amesgaiztoa	2019	Prosa
Martin Pérez	Ekaitz	Boterearen dantza amaigabea	2021	Poesia
Martin Iriondo	Amaia	Txori bati begira	2000	Poesia
Martinez Martinez	Josu	Bihotz urdinak kale grisetan	2004	Poesia
Martinez Martinez	Josu	Barrutik itxitako atekak	2004	Poesia
Martinez Zabalegi	David	Zerurako bide bi	1999	Prosa
Matxain Iztueta	Kepa	Simon	2009	Prosa
Melgosa Ecenarro	Leire	Ilargiaren melodia	2013	Prosa
Mendia Usabiaga	Saioa	Denboraren ganbara	1994	Prosa
Mendibil Artetxe	Ainhoa	Itsas eraso gaiztoa	2004	Poesia
Mendibil Artetxe	Maddi	Beranduegi, kabroia!	2013	Prosa
Mendiburu Bravo	Nerea	Behingoz	2016	Prosa
Mendieta Lasarte	Arantxa	Akatsa	1988	Prosa
Mendieta Lasarte	Arantxa	Autobeldurtze prozesua	1989	Prosa
Mendieta Lasarte	Arantxa	Azken gogoetak	1990	Prosa
Mendikute Zulaika	Maitane	Itsu zulora	2000	Prosa
Mendiola Olazar	Julene	Egon ezinaren menpe	2006	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Mendiolha Agirre	Aitzol	Oficialdegui-k orhoitt ükhenen dü Santi Unzueta “vasco”-a	1991	Prosa
Mendizabal Alberdi	Maite	Ilberri gauetan...	2002	Prosa
Mendizabal Diaz	Alain	Buruhauste onuragarriak	2015	Poesia
Miret Atxikallende	Iker	Bizitza berri bat	2011	Prosa
Mitxelena Albisu	Inge	Kutxa zahar baten istorioa	1986	Prosa
Mitxelena Albisu	Inge	Ander	1988	Prosa
Mitxelena Larreta	Olatz	Negar malkoetan bihotza	2004	Prosa
Mitxelena Larreta	Olatz	Munduaren koadroa	2004	Poesia
Mitxelena Larreta	Olatz	Esne berotan biguntzen diren gaileta lehorrak	2005	Prosa
Mitxelena Larreta	Olatz	Oinetatik dario erraien mintzoa	2005	Poesia
Mitxelena Larreta	Olatz	Nire lehen egunerokoa	2006	Poesia
Miyet Oyarzabal	Uxue	Benetako maitasuna	2015	Prosa
Moreiro Cantalapiedra	Raquel	Soriako botijoa	2004	Prosa
Mugarza Markina	Garazi	Txaro	2011	Prosa
Mugarza Markina	Garazi	Izenburu bat zapi bateko bizimodu klasikoen nahaste batentzat	2012	Prosa
Mugarza Markina	Garazi	Ameliaren lepokoa	2013	Prosa
Muguruza Sarasua	Lorea	Musika baino pista hoberik non?	1999	Prosa
Muguruza Sarasua	Saioa	Udazkeneko bakardadea	1991	Poesia
Muniozguren Alonso	Unax	Ilargiaren eskuetan	2021	Prosa
Muñoa Arrigain	Karmele	Ametsondoa eta gero	1994	Poesia
Muñoa Errasti	Ion	Bizitza amets; eta zu?	2001	Poesia
Muñoa Errasti	Ion	Orainaren hitza da geroa	2003	Poesia
Murua Salsamendi	Irati	Koaderno orlegia	2007	Prosa
Murua Salsamendi	Irati	Beltzez zizelkatutako hitzak	2008	Prosa
Murua Sarriegi	Maddi	Urte zahar / Urte berri	2006	Poesia
Murua Sarriegi	Maddi	Iluntasunaren argitan iratzarri ezinik	2008	Poesia
Muruaga Lejona	Ainhoa	Superbizipenaren burruka ikaragarria	1990	Prosa
Narbarte Hernandez	Josu	Amelia	2007	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Narbate Hernandez	Josu	Loteria tokatu izan balitzaigu, orain Bahametan geunden	2008	Prosa
Narbate Hernandez	Josu	Canzone triste	2009	Prosa
Negeruela Izagirre	Ainhoa	Maitasun poesia	1992	Poesia
Niembro Vivanco	Olatz	573 Km.	2010	Prosa
Odriozola Madinabeitia	Uxue	Sentipen gatzituak	2009	Poesia
Oiarbide Aldasoro	Asier	Amodio gorrotagarria	1988	Poesia
Oiarbide Aldasoro	Asier	Premio santu hura	1988	Poesia
Oiarzabal Santiso	Alaitz	Arkakuso baten isla zapata dendetako beirateetan	2008	Prosa
Oiarzabal Santiso	Izarne	Antipodetako bikia	2004	Prosa
Oiarzabal Santiso	Izarne	Batrachus	2005	Prosa
Oiarzabal Santiso	Izarne	Esnatzean ez zegoen "ZZZ"-rik	2005	Prosa
Olabarri Aldape	Iñigo	Orbaindu gabeko zauriak	1988	Poesia
Olaizola Gabirondo	Jurgi	Gaztelua	1996	Prosa
Olaizola Gabirondo	Kati	Xabi eta Fermin	2001	Prosa
Olaizola Gabirondo	Kati	Merituak	2002	Prosa
Olarra Allika	Gotzone	Poema sozialen artean amodiozkoren bat	1986	Poesia
Olaskoaga Bereziartua	Naiara	Ume baten bizia nire eskuetan	1994	Prosa
Olaskoaga Bereziartua	Naiara	Zoriona, maitasuna	1996	Prosa
Olasolo Igarza	Klaudia	Izarren sorrera	2019	Prosa
Olazabal Elorza	Arantzazu	Garaia	1986	Poesia
Olazabal Loyola	Maialen	Gomuten gurpilean biraka	2005	Poesia
Omaetxebarria Landa	Maddalen	Fikzio konpartitua	2016	Poesia
Ondaro Mallea	Lurdes	Botetako sugandilak	2013	Prosa
Ondaro Mallea	Lurdes	Hegan	2015	Poesia
Ondartza Padierna	Iker	Amodiozko hiru poema eta kanta etsi bat	2016	Poesia
Oregi Belaustegi	Irati	Gau zoro bat besterik ez!	2009	Prosa
Oregi Belaustegi	Irati	Ametsen gurpilean	2010	Prosa
Oregi Belaustegi	Irati	Gaueko printzesa	2010	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Oregi Belaustegi	Irati	Mens sana in populo sano	2011	Prosa
Ormaetxe Paskual	Manez	Iturria	2016	Prosa
Ormaetxea Irleta	Amaia	Familia baten beharra	1987	Prosa
Ormaetxea Irleta	Amaia	Iraganarekin topo egitean	1989	Prosa
Ormaetxea Irleta	Amaia	Maitasun gorrotatua	1989	Poesia
Ormazabal Villanueva	Peio	Bakardadea helburu	2010	Prosa
Ormazabal Villanueva	Txaber	Errutina zara	2012	Poesia
Oronoz Antxordoki	Belen	Plisti plasta	1990	Poesia
Ortiz Perez	Irene	Ez dago zer begiratu	2011	Prosa
Oses Saiz	Maria	Gorrotu nuen poesia	2017	Poesia
Osinaga Ona	Leire	Non ote da itxaropena?	2005	Poesia
Otaduy Zubizarreta	Juan Pedro	Iraganetik datorren ekaitza	1994	Prosa
Oskoz Egiuren	Irati	Aukeratzan ez diren bidaiak	2021	Poesia
Padron Plazaola	Araiz	Denborak ez du dena sendatzen	1991	Poesia
Padrón Plazaola	J. Luis	Ilargi gabeko kalea	1987	Poesia
Padrón Plazaola	Araiz	Pago zaharraren azken arnasa	1993	Poesia
Paia Ruiz	Alfredo	Oroitzapenak	1999	Poesia
Paia Ruiz	Itxaso	Ez dut esnatu nahi	2003	Poesia
	Amaia			
Paia Ruiz	Itxaso	Amets minez	2005	Poesia
	Amaia			
Paia Ruiz	Itxaso	Agirre Asteasukoa	2006	Prosa
	Amaia			
Paia Ruiz	Xabier	Tontoarena	1997	Poesia
Paia Ruiz	Xabier	Dakitenek Jakingo Balute	1998	Poesia
Paia Ruiz	Xabier	Lau bekatu hilezkor	1999	Poesia
Paia Ruiz	Xabier	Agur laztana	2000	Poesia
Panizo Saiez de Maturana	Amaia	Luis XIII.ari, xake	2000	Prosa
Peña Mallona	Araitz	Urak eta haizeak dakartzaten gutunak	2015	Prosa
Perez de Mendiola Etxezarraga	Xabier	Bakarriketa	2004	Poesia
Perez Martinez	Eider	Ilunabarreko kantua	2010	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Perez Martinez	Eider	Zoramena ez bada	2012	Poesia
Perez Mujika	Iñigo	Ahantzi	2012	Prosa
Perez Mujika	Iñigo	Kate motzean	2013	Poesia
Perez Mujika	Iñigo	Aljebra	2014	Poesia
Perez Mujika	Iñigo	Orro eta Ulu	2015	Poesia
Perez Mujika	Uxue	Bidean	2019	Poesia
Perez Mujika	Uxue	Loredien maitalea	2021	Poesia
Peruarena Ansa	Mikel	20 eta 12	1995	Poesia
Pikaza Irigoien	Nora	Zentzugabeko paktua	1986	Prosa
Puente	Amaiur	Itsualdia	2020	Prosa
Puy Sorondo	Maddi	Oroitzapenak	2015	Poesia
Quijano Cid	Mar	Munstroei ipuinak	2020	Prosa
Quintana Martinez	Paloma	Beste mundua ezagutzen	2001	Prosa
Quintana Ordorika	Amaia	Zorte txarreko habil Martiontxo	2006	Prosa
Ramos Etxeandia	Irati	Udaberria heldu arte	2016	Poesia
Ramos Etxeandia	Irati	Elurretan	2016	Prosa
Redondo Pares	Laura	Gau hartan... iluntasunean	1989	Prosa
Rementeria Larruzea	Jon	Bizitza gogorra da	2002	Prosa
Reuelta Bustingorri	Inge	Itsaso	2016	Prosa
Ricon Santoyo	Irati	Idazmena	2013	Poesia
Ricon Santoyo	Irati	Tik-Tak	2014	Poesia
Ricon Santoyo	Irati	Bera	2015	Prosa
Ricon Santoyo	Irati	Requiescat in pace	2015	Poesia
Rios Bernaola	Itziar	Amets gaiztoa	1987	Prosa
Rivera Cuevas	Leyre	Nire bizitzako mamuek zure izena daukate	2021	Poesia
Rubio Iturria	Miren	Azazkalak jan nitueneko bost hondar aleak	2002	Poesia
Rubio Iturria	Miren	Dr. Rose	2003	Prosa
Rubio Iturria	Miren	Kristalezko leihoak	2003	Poesia
Sagarna Mezo	Julene	Huts, min., Urrun...	2004	Poesia
Salaberria Eguzkiza	Miren	Ilunabarreko kantu malenkoniatsua	1997	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Salaberria Eguzkiza	Miren	Aneren Kaiera	1998	Prosa
Salaberria Eguzkiza	Miren	Hogei hilotz	1996	Prosa
Salaberria Eguzkiza	Miren	Eternitatearen Memorian	1998	Poesia
Saldias Torquemada	Aitziber	Itxarongo dizut	2007	Poesia
Salinas Elosegi	Aitziber	Ibai baten esamesak	1992	Prosa
Salinas Elosegi	Aitziber	Mercedesdunaren seme ez zena	1993	Prosa
Sánchez Azcarate	Izaro	Jakin-mina	2021	Poesia
Sanchez Rabadan	Sandra	Maitasuna eta fidelitatea; egon litekeen binomiorik arriskutsuena	2003	Prosa
Sansinenea Aizpurua	Ainhoa	Heriotzaren oihua	1990	Prosa
Santiago Arizaga	Mikel	Hosto bat bailitzan	1989	Prosa
Santiago Garabieta	Maite	Harriko Harritxu	2012	Poesia
Sarasua Oliden	Maialen	Azken itsas bidaia	2001	Poesia
Sarobe Txopeitia	Leire	Beharrezkoa	1990	Prosa
Sarriegi Galparsoro	Aitor	Galeperrak espazioan	1991	Poesia
Sarriegi Galparsoro	Aitor	Horizontea	1991	Poesia
Sarriegi Galparsoro	Aitor	luis XIII.ari, xake	1993	Poesia
Sarriegi Gorrotxategi	Nerea	Ilusioaren zepoan	2007	Prosa
Sarriugarte Lasarte	Aingeru	Sineskeriaren egutegia	2000	Prosa
Seijo Diez	Irati	Areago pago uluak baino	2010	Prosa
Senar Usandizaga	Xuban	Hesitik haratago	2021	Prosa
Setien Arrue	Julen	MMS eta hiruretatik ilargia	2005	Poesia
Silva Larrea	June	Oiloaren kukurrukua	2019	Prosa
Sudupe Rodriguez	Maidier	Azken agurra	1995	Prosa
Telletxea Agirre	Olatz	Zer egin ez dakiela	2002	Poesia
Telletxea Martiarena	Leire	Ulertu ezinean	2004	Prosa
Timoteo Delgado	Ander	Urruneko oroitzapenak	2002	Prosa
Tolosa Eizagirre	Egoitz	Gatibuari Kantua	1998	Poesia
Torres Renedo	Xabier	Nahitaez	1991	Prosa
Txakartegi Alvarez	Lore	Hiru aurpegiko txanpona	2017	Prosa
Ugalde Pikabea	Garazi	Malko gaziak	2004	Prosa
Ugalde Pikabea	Iraitz	Arratseko hodei gorriak	2007	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Ugalde Pikabea	Iraitz	Ganbararen itzaletik	2008	Prosa
Ugalde Pikabea	Iraitz	Adio	2008	Prosa
Ugalde Pikabea	Iraitz	Toxikoa, ia beltza	2008	Poesia
Ugalde Pikabea	Iraitz	Errepide bazterreko izotza	2009	Prosa
Ugalde Pikabea	Iraitz	Balantzaren aurka	2009	Poesia
Ugalde Pikabea	June	Askatasun egarriz	2012	Prosa
Ugalde Pikabea	June	Urak papera nola	2014	Prosa
Ugarte Irizar	Itziar	Kanposantu urdinean ihesi	2011	Poesia
Ugarte Irizar	Itziar	Gogoeten susmoak, taupadak	2012	Poesia
Ugarte Irizar	Itziar	Elegunetako sugandilak	2013	Prosa
Ugarte Irizar	Itziar	Katebegiak	2013	Poesia
Ugarte Zubizarreta	Larraitz	Teilen auzipean	1994	Poesia
Ugarteburu Perez	Ane	Zure begietara begiratzean	2013	Prosa
Ugarteburu Plazaola	Ainhoa	Askatasun taupada	2001	Prosa
Unanue Arrunbarrena	Goiuri	Ipuin bat ordubetea	2010	Prosa
Unanue Mañoso	Adriana	Idazmakina baten azken tangoa	2011	Prosa
Uranga Barro	Mikel	Nocte	2002	Prosa
Urbietta Lejardi	Jone	Txomin	2018	Prosa
Urbietta Lejardi	Jone	Barkaidazu	2019	Prosa
Urbietta Lejardi	Jone	Beste behin	2020	Prosa
Urbizu Uribe	Nagore	Itsaso amaigabe hartan	1987	Prosa
Urbizu Uribe	Nagore	5B: bizitza beltz bat beltzen bizitza	1988	Prosa
Urbizu Uribe	Nagore	Argi bi	1988	Poesia
Urbizu Uribe	Nagore	Jostailu berria	1990	Prosa
Urdangarin Larrea	Garazi	Ordulariko orratzak	2019	Prosa
Urdangarin Larrea	Garazi	Enara	2020	Poesia
Uriarte Gil	Maite	Noraezean	2000	Poesia
Uriarte Gil	Maite	Sua sutan	2001	Poesia
Uriarte Gil	Maite	Ihesean	2002	Poesia
Uribesalgo Muñoz	Irati	2019ko otsailaren 23a	2015	Prosa
Uribesalgo Urizar	Larraitz	Askatasunaren negarra	1993	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Uriona Perez de San Roman	Iera	Hegaz	2006	Prosa
Urkia Azurmendi	Olatz	Saminaren gatibu	2004	Prosa
Urkia Garmendia	Larraitz	Errege etzana	1992	Prosa
Urkiola Iriondo	Ainhoa	Ametsen erretratuak	2012	Prosa
Urkiola Soraluze	Eider	Mugatutako gauak	2014	Prosa
Urkixo Gorostiaga	Haizea	Hegaka	2017	Poesia
Urkizu Mendiola	Jone	Addis Kiptum	1994	Prosa
Urkizu Mendiola	Jone	Ihesi	1995	Prosa
Urrengoetxea Uribarri	Kattalin	Zuretzako hitz ederrak	2019	Prosa
Urrestilla Urizabal	Jon	Ostiral gau bat	1992	Prosa
Urrestizala Arenaza	Nerea	Oroitzapena	2014	Prosa
Urrutia Urteaga	Maite	Noraezean	1998	Prosa
Urrutikoetxea Vacas	Urtzi	Zerutik maiteari	1992	Poesia
Urrutikoetxea Vacas	Urtzi	Behin heldu hintzen	1993	Poesia
Urrutikoetxea Vacas	Urtzi	Amodio poema bat -gehiago-	1994	Poesia
Urrutikoetxea Vacas	Urtzi	Argazki horiztatuak	1994	Poesia
Urrutikoetxea Vacas	Urtzi	Abazuzien pien	1995	Poesia
Urtaran Bilbao	Naia	Heriotza Gorria	2021	Prosa
Urteaga Garmendia	Gemma	Zure alboan	2011	Poesia
Urteaga Garmendia	Gemma	Arkatzetik errealitatera	2013	Poesia
Urteaga López	Nahia	Ohe zurian	2021	Poesia
Urzelai Izagirre	Gorka	Bizitzaren gurpilean	1990	Poesia
Valles Albisu	Nagore	Infernutik zerura	2008	Poesia
Valverde Costa	Txomin	240 segundo	2021	Prosa
Vargas Nieto	Leire	Ez dut gosea ezagutzen	2020	Poesia
Vidal Gonzalez	Ainhoa	Gutunak zuri beltzean	2011	Prosa
Vieco Ramos	Nerea	Erantzunen ebasleak	2003	Prosa
Villacián Crespo	Ander	Ez-lekuak	2021	Poesia
Villagran Arrastoa	Ane	Itzalarekin solasa	2013	Poesia
Villena Camarero	Unai	Bakardadearen itzaletan	1996	Poesia
Villena Camarero	Unai	Naturaren muga herdoilduak	1997	Poesia

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Villena Camarero	Unai	Odola	1998	Prosa
Vivanco Ramirez	M Estibaliz	Mirandaren itzalpean	2004	Prosa
Vivanco Ramirez	Miren Estibaliz	Yumeki Kobo	2005	Prosa
Vivanco Ramirez	Miren Estibaliz	Beteluko adarbakoitzaren kantorea	2005	Poesia
Vivanco Ramirez	Miren Estibaliz	Defuntu bat betikoz da	2006	Prosa
Vives Urbietta	Alaitz	Aretoaren izkin batean	1993	Prosa
Yurrebaso Pikaza	Iker	Ai! Bixente, Bixente	1995	Prosa
Yurrebaso Pikaza	Iker	Benta ilunetan da nire gogoan	1996	Prosa
Yurrita Senperena	Mireia	Zergatik?	2012	Prosa
Zabala Basterretxea	Miren	Oroitzen al duzu?	1997	Prosa
Zabala Ormazabal	Idoia	Anbare Grisa	1998	Prosa
Zabala Segurola	Maidier	Zeru goibelego egunetan	2013	Prosa
Zabalegi Arrizubieta	Itziar	Alemaniarrek gurera etorri zirenekoak	2012	Prosa
Zabaleta Ikatzeta	Orreaga	00:00 (hamabiak)	2020	Prosa
Zabaleta Umerez	Ester	Zaldi hegaduna	1986	Prosa
Zabaljauregi Markuerkiaga	Matxalen	Horixe bakarrik	1996	Poesia
Zabaljauregi Markuerkiaga	Matxalen	Bi bide	1997	Prosa
Zabalo Enparantza	Katrin Naroa	Bi egun New Yorken	1989	Prosa
Zabalo Mateos	Maddi	Loreak udazkenean	2018	Prosa
Zabalo Mateos	Maddi	Plazeraz eta antzeko gauzez	2019	Poesia
Zabalo Mateos	Maddi	Agur, laztana	2019	Prosa
Zabalo Mateos	Maddi	Oroit nazazuen	2020	Prosa
Zabalo Mateos	Maddi	Tren bete itsaso	2020	Prosa
Zacharova	Sofia	XX. Mendeak zure ausardia gainditzen duenean	2018	Prosa
Zalakain Ederra	Oskia	Zuretzat	2007	Prosa
Zalakain Ederra	Oskia	Anamnesis	2008	Prosa

ABIZENAK	IZENA	IZENBURUA	URTEA	ARLOA
Zalakain Ederra	Oskia	Urduritasuna ari du, eeta aterkia ahaztu zait	2008	Poesia
Zaldua Barquin	Elisabet	Programa	2019	Prosa
Zeberio Feltzer	Leire	Zalantzen itsasoa	2020	Poesia
Zelaia Markuerkiaga	Oihane	Zurekin eta zu gabe	2004	Prosa
Zinkunegi Barandiaran	Izaro	Gezurak janez argaldu	2007	Poesia
Zinkunegi Barandiaran	Izaro	Urrun izan arren	2008	Poesia
Zorita Arratibel	Yolanda	Goizeko euri artean	1990	Prosa
Zuazo Corral	Nagore	Hizkuntzari zerraldorik ez	1993	Prosa
Zuazo Uriarte	Jone	Ene auzoa	2003	Poesia
Zubeldia Aierbe	Estitxu	Bizi	1989	Prosa
Zubeldia Iturralde	Aintzane	Oroitzapenetan galduta	2003	Prosa
Zubeldia Olasagasti	Irantzu	Doinu bat iluntasunea	2015	Prosa
Zubiate Garay-Yurrebaso	Aritz	Bariku bat	1993	Prosa
Zubiate Garay-Yurrebaso	Aritz	Not time for love	1994	Prosa
Zubillaga Zurutuza	Arrate	Alaitzen jakinmina	1989	Prosa
Zubiri Esnaola	Harkaitz	Begira nazazu	1995	Prosa
Zubizarreta Arano	Xabier	Gaueko izarra	2008	Prosa
Zubizarreta Iribecampos	Oihan	Udazkeneko ostera	2001	Poesia
Zubizarreta Iribekapos	Oihan	Etsipenezko negarra	2000	Poesia
Zubizarreta Zuzuarregi	Ekain	Itsasenaren hegaldia	2008	Prosa
Zugasti Rodríguez	Maidier	Gutun klandestinoa	2021	Prosa
Zuloaga Martinez	Nerea	Xirularen azken notak / Ez naiz itzuliko	1987	Poesia
Zuloaga Martinez	Nerea	Zu zara nire bizitzaren arrazoi bakarra	1987	Prosa
Zumarraga Azkarate	Eriz	Gazte pentsamenduak	1987	Poesia
Zumarraga Azkarate	Eriz	Ezezagun maite	1990	Poesia
Zurutuza Arin	Oier	Minbiziari	2001	Poesia
Zurutuza Arin	Oier	Gerra beti da oinaze	2002	Poesia
Zurutuza Arin	Oier	Zuri begira	2003	Poesia

